

Dz. U. 2022 poz. 830**USTAWA**

z dnia 8 kwietnia 2022 r.

o zmianie ustawy o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa (Dz. U. poz. 583, 682, 683 i 684) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1:
 - a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Ileć w ustawie jest mowa o obywatelu Ukrainy, rozumie się przez to także nieposiadającego obywatelstwa ukraińskiego małżonka obywatela Ukrainy, o ile przybył on na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z terytorium Ukrainy w związku z działaniami wojennymi prowadzonymi na terytorium tego państwa i nie jest obywatelem polskim.”;
 - b) w ust. 3 w pkt 9 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 10 w brzmieniu:

„10) szczególnie zasady prowadzenia dystrybucji produktów leczniczych przeznaczonych na pomoc humanitarną na terytorium Ukrainy przez Rządową Agencję Rezerw Strategicznych.”;
- 2) w art. 2:
 - a) w ust. 3 w pkt 1 w lit. f średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. g w brzmieniu:

„g) zgodę na pobyt ze względów humanitarnych.”;
 - b) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Do ochrony czasowej, z której korzysta obywatel Ukrainy, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów rozdziału 3 działu III ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 87 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2022 r. poz. 690).”;
- 3) w art. 3:
 - a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zarejestrowanie pobytu obywatela Ukrainy, o którym mowa w ust. 1, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej następuje na jego wniosek, o którym mowa w art. 4 ust. 1, złożony nie później niż 90 dni od dnia wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej, ustawę z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentystry, ustawę z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, ustawę z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne, ustawę z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, ustawę z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej, ustawę z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności, ustawę z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia, ustawę z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarstwa i położnej, ustawę z dnia 19 sierpnia 2011 r. o języku migowym i innych środkach komunikowania się, ustawę z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, ustawę z dnia 15 września 2017 r. o Narodowym Instytucie Wolności – Centrum Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego, ustawę z dnia 22 listopada 2018 r. o dokumentach publicznych, ustawę z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz ustawę z dnia 23 marca 2022 r. o szczególnych regulacjach w zakresie transportu i gospodarki morskiej w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium Ukrainy.

- b) w ust. 4:
- w pkt 1 w lit. i średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. j–l w brzmieniu:
 - „j) unikalny numer ewidencyjny nadany przez organ ukraiński, jeżeli występuje,
 - k) miejsce urodzenia, jeżeli występuje,
 - l) kraj urodzenia, jeżeli występuje;”;
 - w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 i 6 w brzmieniu:
 - „5) fotografię, o której mowa w art. 4 ust. 7, jeżeli występuje;
 - 6) odwzorowanie własnoręcznego podpisu osoby, która ukończyła 12. rok życia, z wyjątkiem osoby, która nie może złożyć podpisu.”;
- 4) w art. 4:
- a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
- „1a. Obywatelowi Ukrainy, którego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uznaje się za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, któremu numer PESEL nadano przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, nadaje się w rejestrze PESEL, na jego wniosek, o którym mowa w ust. 1, status, o którym mowa w art. 8 pkt 24a lit. d ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności, i wprowadza się jego dane do rejestru, o którym mowa w art. 6 ust. 1.”;
- b) w ust. 2 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:
- „W przypadku osoby, która ze względu na stan zdrowia lub niepełnosprawność nie jest w stanie osobiście złożyć wniosku w siedzibie organu gminy, organ gminy zapewnia możliwość złożenia wniosku w miejscu pobytu tej osoby.”;
- c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. W imieniu osoby nieposiadającej zdolności do czynności prawnych lub posiadającej ograniczoną zdolność do czynności prawnych ubiegającej się o nadanie numeru PESEL albo osoby, która ze względu na stan zdrowia lub niepełnosprawność nie jest w stanie samodzielnie złożyć wniosku, wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa jedno z rodziców, opiekun, kurator, opiekun tymczasowy, o którym mowa w art. 25, lub osoba sprawująca faktyczną pieczę nad dzieckiem, a w przypadku braku takich osób numer PESEL może zostać nadany z urzędu.”;
- d) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:
- „3a. Złożenie w siedzibie organu gminy wniosku, o którym mowa w ust. 1, w imieniu osoby nieposiadającej zdolności do czynności prawnych lub posiadającej ograniczoną zdolność do czynności prawnych wymaga jej obecności przy składaniu wniosku. Wyjątek stanowią osoby, które nie ukończyły 12. roku życia, chyba że potwierdzenie tożsamości następuje na podstawie oświadczenia, o którym mowa w ust. 13 zdanie trzecie.”;
- e) w ust. 4 uchyla się pkt 11,
- f) w ust. 8 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:
- „W przypadku osoby, która ze względu na stan zdrowia lub niepełnosprawność nie jest w stanie osobiście złożyć wniosku, o którym mowa w ust. 1, w siedzibie organu gminy, organ gminy zapewnia możliwość pobrania odcisków palców w miejscu pobytu tej osoby.”;
- g) w ust. 18 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:
- „1a) wzór wniosku, o którym mowa w art. 9 ust. 1a;”;
- h) po ust. 20 dodaje się ust. 20a w brzmieniu:
- „20a. W okresie 18 miesięcy od dnia 24 lutego 2022 r. organ gminy może upoważnić, na piśmie utrwalonym w postaci papierowej lub elektronicznej, pracowników administracji publicznej lub jednostek organizacyjnych danej gminy, zgłoszonych przez ich pracodawców jako wolontariuszy do wykonywania czynności wynikających z art. 4 niniejszej ustawy i art. 10 ust. 1 pkt 10 ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności. Upoważnienie wydaje się na czas określony, nieprzekraczający terminu wskazanego w zdaniu pierwszym.”;
- i) dodaje się ust. 22 w brzmieniu:
- „22. Zadania, o których mowa w ust. 1–21, są zadaniami zleconymi z zakresu administracji rządowej.”;
- 5) w art. 6:
- a) w ust. 5 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) dane, o których mowa w art. 4 ust. 4 pkt 1–4, 10, 12–16 i 18;”;

b) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Po zarejestrowaniu w rejestrze PESEL zmiany danych osoby, której dane gromadzone są w rejestrze, o którym mowa w ust. 1, w tym danych osoby sprawującej faktyczną opiekę nad dzieckiem, jeśli został jej nadany numer PESEL, zmienione dane, o których mowa w art. 8 pkt 1, 4–6 i 9–11 ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności, z rejestru PESEL są przekazywane do rejestru, o którym mowa w ust. 1.”,

c) w ust. 7:

– w pkt 1 w lit. i średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. j w brzmieniu:

„j) gminom;”,

– w pkt 2 w lit. f dodaje się przecinek i dodaje się lit. g–j w brzmieniu:

„g) Narodowemu Funduszowi Zdrowia,

h) jednostce podległej ministrowi właściwemu do spraw zdrowia właściwej w zakresie systemów informacyjnych ochrony zdrowia,

i) ministrowi właściwemu do spraw gospodarki,

j) powiatom i województwom”,

– w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) ust. 5 pkt 2 oraz art. 4 ust. 4 pkt 1–4, 9, 10, 12–15 i 18 – Głównemu Urzędowi Statystycznemu w zakresie niezbędnym do realizacji jego ustawowych zadań, po oświadczeniu spełnienia wymagań, o których mowa w art. 66 ust. 2 ustawy z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych.”;

6) w art. 9 po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1e w brzmieniu:

„1a. W przypadku gdy obywatel Ukrainy nie wyraził we wniosku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 albo 1a, zgody, o której mowa w art. 4 ust. 5 pkt 3, lub automatyczne potwierdzenie, o którym mowa w ust. 1, nie było możliwe z przyczyn technicznych, obywatel Ukrainy po nadaniu mu numeru PESEL może złożyć w dowolnym organie wykonawczym gminy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej odrębny wniosek o:

1) wprowadzenie numeru PESEL, imienia i nazwiska, adresu poczty elektronicznej oraz numeru telefonu komórkowego do rejestru danych kontaktowych, o którym mowa w art. 20h ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne;

2) potwierdzenie profilu zaufanego, o którym mowa w art. 3 pkt 14 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

1b. Organ gminy, o którym mowa w ust. 1a:

1) potwierdza tożsamość wnioskodawcy na podstawie pozytywnej weryfikacji:

a) zgodności danych w dokumencie potwierdzającym nadanie numeru PESEL z rejestrem PESEL,

b) zgodności danych, o których mowa w art. 6 ust. 5 pkt 3, z wizerunkiem wnioskodawcy;

2) może dodatkowo weryfikować tożsamość wnioskodawcy na podstawie zgodności danych, o których mowa w art. 6 ust. 5 pkt 5, ze złożonym na wniosku podpisem własnoręcznym.

1c. Po potwierdzeniu tożsamości wnioskodawcy organ gminy, o którym mowa w ust. 1a, wprowadza dane do rejestru danych kontaktowych, o którym mowa w art. 20h ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, i systemu, o którym mowa w art. 20aa tej ustawy.

1d. Po wprowadzeniu danych, o którym mowa w ust. 1c, minister właściwy do spraw informatyzacji automatycznie potwierdza profil zaufany.

1e. Zadania, o których mowa w ust. 1b i 1c, są zadaniami zleconymi z zakresu administracji rządowej.”;

7) w art. 12:

a) w ust. 1:

– pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3) zapewnieniu transportu do miejsc zakwaterowania, o których mowa w pkt 1, między nimi lub do ośrodków prowadzonych przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców na podstawie przepisów ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub

miejsc, w których obywatelom Ukrainy udzielana jest opieka medyczna, albo miejsc pośrednich, z których będzie realizowany dalszy transport do punktu docelowego, w którym obywatelom Ukrainy udzielana będzie opieka medyczna;

- 4) finansowaniu przejazdów środkami transportu publicznego oraz specjalistycznego transportu umożliwiającego transport osób leżących lub przeznaczonego dla osób z niepełnosprawnością w szczególności do miejsc lub pomiędzy miejscami, o których mowa w pkt 1–3;”;

– w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6–8 w brzmieniu:

- „6) organizacji miejsc udzielania doraźnej pomocy medycznej;
- 7) zapewnieniu personelu medycznego realizującego w razie potrzeby wizyty kontrolne w odniesieniu do osób z dodatnim wynikiem testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2 – w przypadku organizacji miejsc zakwaterowania, o których mowa w pkt 1, przeznaczonych dla osób z dodatnim wynikiem testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2;
- 8) podjęciu innych działań niezbędnych do realizacji pomocy.”;

- b) w ust. 3 w zdaniu pierwszym po wyrazach „władzy publicznej” skreśla się przecinek i wyrazy „w ramach posiadanych środków własnych.”;

- 8) po art. 12 dodaje się art. 12a w brzmieniu:

„Art. 12a. 1. Na potrzeby zamieszkania zbiorowego obywateli Ukrainy, o których mowa w art. 1 ust. 1, dopuszcza się w okresie do dnia 31 sierpnia 2022 r. tymczasowe wykorzystanie obiektu budowlanego, w tym również innego niż budynek zamieszkania zbiorowego, który nie spełnia wymagań przepisów techniczno-budowlanych, przeciwpożarowych oraz higieniczno-sanitarnych dla tego budynku, jeżeli przy takim sposobie jego użytkowania występujące w nim warunki zapewniają spełnienie podstawowych wymagań w zakresie:

- 1) nośności i stateczności konstrukcji oraz bezpieczeństwa użytkowania;
- 2) bezpieczeństwa pożarowego;
- 3) higieny, zdrowia i środowiska.

2. W przypadku gdy obiekt budowlany, o którym mowa w ust. 1, będzie przeznaczony do zakwaterowania więcej niż 20 osób, spełnienie podstawowych wymagań potwierdza się pozytywną opinią właściwego miejscowo:

- 1) powiatowego inspektora nadzoru budowlanego – w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1;
- 2) komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej – w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2;
- 3) państwowego powiatowego inspektora sanitarnego – w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 3.

3. Opinie, o których mowa w ust. 2, wydaje się, w terminie 5 dni roboczych, na wniosek właściciela lub faktycznie władającego obiektem budowlanym. Opinie mogą określać dodatkowe warunki lub ograniczenia niezbędne do zachowania podstawowych wymagań, o których mowa w ust. 1.

4. Opinię, o której mowa w ust. 2 pkt 2, wydaje się po przeprowadzeniu czynności kontrolno-rozpoznawczych, o których mowa w art. 23 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1940 i 2490), w zakresie oceny zapewnienia w obiekcie budowlanym spełnienia podstawowych wymagań bezpieczeństwa pożarowego. Upoważnienie do czynności kontrolno-rozpoznawczych może być doręczone kontrolowanemu w chwili przystąpienia do tych czynności.

5. Brak wydania i doręczenia wnioskodawcy opinii w terminie, o którym mowa w ust. 3, uznaje się za wydanie opinii pozytywnej. Ust. 4 nie stosuje się.

6. Do wydawania opinii, o których mowa w ust. 2, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

7. Do przeprowadzenia czynności kontrolno-rozpoznawczych nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162 i 2105 oraz z 2022 r. poz. 24).

8. Do obiektów, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się art. 71 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2021 r. poz. 2351 oraz z 2022 r. poz. 88).”;

- 9) w art. 13:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Każdemu podmiotowi, w szczególności osobie fizycznej prowadzącej gospodarstwo domowe, który zapewni, na własny koszt, zakwaterowanie i wyżywienie obywatelom Ukrainy, o których mowa w art. 1 ust. 1, może być przyznane na jego wniosek świadczenie pieniężne z tego tytułu nie dłużej niż za okres 60 dni od dnia przybycia

obywatela Ukrainy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Okres wypłaty świadczenia może być przedłużony w szczególnie uzasadnionych przypadkach.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1d w brzmieniu:

„1a. W sprawach świadczenia pieniężnego, o którym mowa w ust. 1, nie wydaje się decyzji administracyjnych oraz nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

1b. W razie sporu dotyczącego świadczenia pieniężnego, o którym mowa w ust. 1, podmiot, który złożył wniosek o jego przyznanie, może wystąpić z powództwem o świadczenie przeciwko gminie właściwej do rozpoznania wniosku.

1c. W sprawie o świadczenie, o której mowa w ust. 1b, nie można dochodzić innych roszczeń.

1d. Świadczenie pieniężne, o którym mowa w ust. 1, nie podlega egzekucji na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego oraz przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2022 r. poz. 479).”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zadania gminy określone w ust. 1 są zadaniami z zakresu administracji rządowej zleconymi gminie, a środki przeznaczone na ich realizację zapewnia wojewoda. Koszty obsługi przez gminę zadania określonego w ust. 1 wynoszą 16 zł za każdy rozpatrzony wniosek o świadczenie pieniężne. W przypadku dokonania przez gminę weryfikacji warunków zakwaterowania i wyżywienia koszt obsługi zadania wynosi 32 zł za każdy rozpatrzony wniosek.”;

10) w art. 14:

a) w ust. 1 po wyrazach „poza nim” dodaje się wyrazy „, a także realizacji zadań związanych z bezpieczeństwem żywnościowym kraju w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium Ukrainy”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a i 4b w brzmieniu:

„4a. Prezes Rady Ministrów może upoważnić ministra właściwego do spraw wewnętrznych do składania dyspozycji wypłaty ze środków Funduszu, w celu finansowania, o którym mowa w ust. 6 pkt 1, 4 i 6, określając jednocześnie zakres tego upoważnienia.

4b. Finansowanie, o którym mowa w ust. 4a, udzielane jest za pośrednictwem poszczególnych dysponentów części budżetowych, zgodnie z zakresem ich działania.”,

c) w ust. 6 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) finansowanie poniesionych wydatków podmiotów, o których mowa w art. 12 ust. 3, podczas realizacji zadań, o których mowa w ust. 1.”,

d) po ust. 6 dodaje się ust. 6a–6c w brzmieniu:

„6a. Środki Funduszu mogą być przeznaczone na finansowanie działań, polegających na zapewnieniu bezpieczeństwa osób, o których mowa w art. 1 ust. 1, oraz ochronie bezpieczeństwa i porządku publicznego w miejscach gromadzenia się i pobytu tych osób, w tym w szczególności wydatków związanych z przemieszczaniem się, zakwaterowaniem, wyżywieniem i wyposażeniem funkcjonariuszy służb podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, a także na zwrot wydatków lub kosztów poniesionych na realizację tych zadań.

6b. W przypadku finansowania, o którym mowa w ust. 6 pkt 6, wyłącza się możliwość korzystania ze świadczenia pieniężnego, o którym mowa w art. 13.

6c. Finansowanie lub dofinansowanie realizacji zadań, o którym mowa w ust. 6 pkt 1, zwrot wydatków lub kosztów, o którym mowa w ust. 6 pkt 4, oraz finansowanie poniesionych wydatków, o którym mowa w ust. 6 pkt 6, może nastąpić według stawek ryczałtowych.”,

e) ust. 8 i 9 otrzymują brzmienie:

„8. Środki Funduszu mogą być przeznaczone na:

- 1) finansowanie, dofinansowanie lub zwrot wydatków lub kosztów poniesionych na realizację zadań, o których mowa w ust. 6 pkt 1 i 4,
- 2) finansowanie i zwrot wydatków, o których mowa w ust. 6 pkt 6,

3) finansowanie lub zwrot wydatków lub kosztów poniesionych na realizację zadań, o których mowa w ust. 6a – również w przypadku, gdy ustawa lub przepisy odrębne przewidują finansowanie tego rodzaju zadań z budżetu państwa, w tym w formie wpłat lub dotacji z budżetu państwa.

9. Środki Funduszu mogą być przeznaczone na zwrot wydatków lub kosztów, o których mowa w ust. 6 pkt 4 i 6, ust. 6a i 8, poniesionych na realizację zadań, na rzecz pomocy obywatelom Ukrainy od dnia 24 lutego 2022 r., przy czym nie później niż do dnia 31 grudnia 2022 r.”,

f) w ust. 22 po wyrazach „w ust. 17” dodaje się wyrazy „i 21”,

g) po ust. 22 dodaje się ust. 22a–22c w brzmieniu:

„22a. W przypadku, o którym mowa w ust. 22, do zmian w planie finansowym jednostek sektora finansów publicznych wymogów określonych w art. 52 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych oraz innych przepisach regulujących zwiększenie kosztów tych jednostek nie stosuje się.

22b. W przypadku, o którym mowa w ust. 22, w planie finansowym:

- 1) agencji wykonawczej – mogą być dokonywane zmiany przychodów lub kosztów mimo niespełnienia wymogów określonych w art. 21 ust. 4–6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych,
- 2) instytucji gospodarki budżetowej – mogą być dokonywane zmiany przychodów lub kosztów mimo niespełnienia wymogów określonych w art. 24 ust. 5 i 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych,
- 3) państwowego funduszu celowego – mogą być dokonywane zmiany mimo niespełnienia wymogów określonych w art. 29 ust. 12 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych

– oraz innych przepisach regulujących zmianę planów finansowych tych jednostek.

22c. O zmianach, o których mowa w ust. 22a i 22b, informuje się niezwłocznie ministra właściwego do spraw finansów publicznych.”;

11) po art. 14 dodaje się art. 14a w brzmieniu:

„Art. 14a. Zwroty wydatków, o których mowa w art. 14 ust. 9, uzyskane przez państwowe jednostki budżetowe zmniejszają wykonanie planu tych wydatków.”;

12) po art. 21 dodaje się art. 21a–21g w brzmieniu:

„Art. 21a. 1. W związku ze skutkami konfliktu zbrojnego na terytorium Ukrainy Bank Gospodarstwa Krajowego może udzielać, we własnym imieniu i na własny rachunek, poręczeń i gwarancji spłaty kredytów lub innych zobowiązań, zaciągniętych przez przedsiębiorców w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, z przeznaczeniem na zapewnienie płynności finansowej i finansowanie inwestycji.

2. Poręczenie lub gwarancja mogą stanowić pomoc publiczną.

3. Do poręczenia i gwarancji stosuje się art. 2b ust. 1 i odpowiednio art. 34ca ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. z 2022 r. poz. 445).

4. Poręczenie lub gwarancja obejmują nie więcej niż 80% pozostającej do spłaty kwoty kredytu lub innego zobowiązania, objętych poręczeniem lub gwarancją.

5. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, w szczególności ze względu na ważny interes gospodarczy lub społeczny, poręczenie lub gwarancja mogą zostać udzielone w wysokości do 90% pozostającej do spłaty kwoty kredytu lub innego zobowiązania, objętych poręczeniem lub gwarancją.

6. Poręczenie lub gwarancja są udzielane na wniosek przedsiębiorcy, o którym mowa w ust. 1.

Art. 21b. 1. W Banku Gospodarstwa Krajowego tworzy się Fundusz Gwarancji Kryzysowych, zwany dalej „FGK”.

2. Środki FGK przeznacza się na:

- 1) pokrycie kosztów i wydatków związanych z udzielaniem poręczeń i gwarancji spłaty kredytów lub innych zobowiązań, o których mowa w art. 21a ust. 1, w tym wypłat z tytułu tych poręczeń i gwarancji;
- 2) spłatę zobowiązań z tytułu zaciągniętych kredytów, pożyczek oraz wyemitowanych obligacji, o których mowa w art. 21c ust. 1, w tym na pokrycie kosztów emisji obligacji;
- 3) zwrot Bankowi Gospodarstwa Krajowego środków własnych, wydatkowanych zgodnie z art. 21c ust. 3 na finansowanie terminowej obsługi działań, o których mowa w pkt 1 i 2, wraz z wynagrodzeniem z tytułu tego finansowania, w wysokości ustalonej z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych.

3. Środki FGK pochodzą:

- 1) z opłat prowizyjnych za poręczenia i gwarancje finansowane ze środków FGK;
- 2) z wpływów z tytułu odzyskanych kwot zapłaconych przez Bank Gospodarstwa Krajowego w wykonaniu umowy poręczenia lub gwarancji finansowanej ze środków FGK;

- 3) z odsetek z tytułu oprocentowania środków FGK;
- 4) ze środków z budżetu państwa przekazywanych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych w wysokości umożliwiającej pokrycie kosztów i wydatków, o których mowa w ust. 2, i które nie znajdują pokrycia ze środków, o których mowa w pkt 1–3 oraz 5–7;
- 5) z darowizn i zapisów;
- 6) ze środków z zaciągniętych kredytów i pożyczek oraz wyemitowanych obligacji na rzecz FGK przez Bank Gospodarstwa Krajowego;
- 7) z wpływów z innych tytułów.

Art. 21c. 1. Bank Gospodarstwa Krajowego może zaciągać na rzecz FGK kredyty, pożyczki lub emitować obligacje w kraju i za granicą.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych przekazuje do FGK środki niezbędne do terminowej obsługi zobowiązań z tytułu zaciągniętych kredytów i pożyczek oraz wyemitowanych obligacji, o których mowa w ust. 1, w przypadku gdy poziom środków FGK jest niewystarczający do obsługi tych zobowiązań.

3. W przypadku gdy poziom środków FGK jest niewystarczający do terminowej obsługi działań, o których mowa w art. 21b ust. 2 pkt 1 i 2, finansowanie ich realizacji może odbywać się, po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, ze środków własnych Banku Gospodarstwa Krajowego.

4. Za zobowiązania Banku Gospodarstwa Krajowego z tytułu zaciągniętych kredytów i pożyczek oraz wyemitowanych obligacji, o których mowa w ust. 1, mogą być udzielane przez Skarb Państwa gwarancje i poręczenia, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne, z zastrzeżeniem, że przepisu art. 7 ust. 2 pkt 2 tej ustawy, w zakresie, w jakim wymaga się, aby środki przeznaczone na spłatę kredytu pochodziły ze źródeł innych niż budżet państwa, oraz art. 8 tej ustawy nie stosuje się.

5. Gwarancje i poręczenia, o których mowa w ust. 4, mogą być udzielane do wysokości 100% pozostającej do spłaty kwoty kredytu lub pożyczki objętych poręczeniem lub gwarancją lub 100% pozostających do wypłaty świadczeń pieniężnych wynikających z wyemitowanych obligacji objętych poręczeniem lub gwarancją, wraz z 100% należnych odsetek od tych kwot i innych kosztów bezpośrednio związanych odpowiednio z tym kredytem, pożyczką lub obligacjami.

6. Gwarancje i poręczenia, o których mowa w ust. 4, są wolne od opłaty prowizyjnej.

7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych wykonuje czynności zmierzające do odzyskania kwot zapłaconych z tytułu wykonania umowy poręczenia lub gwarancji, o których mowa w ust. 4, na zasadach określonych przepisami ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne, z wyłączeniem art. 43 tej ustawy.

8. Jeżeli odzyskanie wierzytelności Skarbu Państwa, powstałych z tytułu udzielonego poręczenia lub gwarancji, o których mowa w ust. 4, nie jest możliwe, Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw finansów publicznych, może umorzyć wierzytelność w całości lub części.

9. Do emisji obligacji, o której mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio art. 39p–39w ustawy z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 659).

Art. 21d. 1. Bank Gospodarstwa Krajowego:

- 1) sporządza dla FGK odrębny bilans, rachunek zysków i strat oraz pozycji pozabilansowych;
- 2) wyodrębnia plan finansowy FGK w planie finansowym Banku Gospodarstwa Krajowego.

2. Plan finansowy FGK, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jest opracowywany przez Bank Gospodarstwa Krajowego w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki w terminie do dnia 15 czerwca roku poprzedzającego rok, w którym plan finansowy FGK ma obowiązywać.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych zatwierdza plan finansowy FGK w terminie do dnia 31 lipca roku poprzedzającego rok, w którym plan finansowy FGK ma obowiązywać.

4. Plan finansowy FGK określa w szczególności:

- 1) łączną kwotę, do wysokości której Bank Gospodarstwa Krajowego może udzielać poręczeń i gwarancji;
- 2) przewidywane koszty i wydatki wynikające z udzielanych przez Bank Gospodarstwa Krajowego poręczeń i gwarancji;

- 3) przewidywaną kwotę wypłat z tytułu udzielonych poręczeń i gwarancji;
- 4) przewidywaną wysokość zasilenia FGK z poszczególnych źródeł.

5. Bank Gospodarstwa Krajowego przekazuje ministrom, o których mowa w ust. 2, półroczne informacje o realizacji planu finansowego FGK w terminie 90 dni po upływie półrocza.

Art. 21e. Minister właściwy do spraw finansów publicznych zawiera z Bankiem Gospodarstwa Krajowego umowę określającą w szczególności:

- 1) szczegółowe warunki i tryb udzielania gwarancji i poręczeń;
- 2) wysokość, warunki i tryb pobierania opłat prowizyjnych z tytułu udzielonych gwarancji i poręczeń;
- 3) warunki i tryb przekazywania środków, o których mowa w art. 21b ust. 3 pkt 4 i art. 21c ust. 2;
- 4) okres, w jakim Bank Gospodarstwa Krajowego będzie udzielał gwarancji i poręczeń w ramach FGK;
- 5) zasady udzielania finansowania, o którym mowa w art. 21c ust. 3, oraz zwrotu Bankowi Gospodarstwa Krajowego środków własnych, o których mowa w art. 21c ust. 3, wraz z wynagrodzeniem z tytułu tego finansowania.

Art. 21f. W przypadku zapłaty przez Bank Gospodarstwa Krajowego kwoty z tytułu gwarancji lub poręczenia spłaty kredytu lub innego zobowiązania, udzielonych na podstawie art. 21a, Bank Gospodarstwa Krajowego wstępuje, z chwilą zapłaty, w prawa beneficjenta gwarancji lub poręczenia do wysokości dokonanej zapłaty.

Art. 21g. 1. Bank Gospodarstwa Krajowego opracuje projekt planu finansowego FGK na rok 2022 r. w uzgodnieniu z ministrem właściwym do finansów publicznych oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki w terminie do dnia 15 sierpnia 2022 r.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych zatwierdza plan finansowy FGK, o którym mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia opracowania jego projektu.

3. Do dnia zatwierdzenia planu finansowego FGK na 2022 r., o którym mowa w ust. 1, FGK funkcjonuje w oparciu o projekt tego planu.”;

13) w art. 22:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Obowiązek powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy przypadku, w którym obywatel Ukrainy wykonuje pracę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z przepisami art. 87 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.”;

b) w ust. 5 w pkt 5 dodaje się przecinek i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) Głównemu Urzędowi Statystycznemu”;

c) po ust. 5 dodaje się ust. 5a–5e w brzmieniu:

„5a. Zakład Ubezpieczeń Społecznych udostępnia dane o objęciu obywatela Ukrainy, o którym mowa w ust. 1, ubezpieczeniami społecznymi lub o zgłoszeniu umowy o dzieło, o której mowa w art. 36 ust. 17 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 423, z późn. zm.²⁾), zawartej z tym obywatelem, w drodze teletransmisji danych:

- 1) ministrowi właściwemu do spraw pracy,
- 2) Państwowej Inspekcji Pracy,
- 3) Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej,
- 4) Straży Granicznej

– w celu dostarczanie aktualnych informacji pozwalających ocenić liczbę obywateli Ukrainy, którzy wykonują pracę zgodnie z art. 22 ust. 1.

5b. Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego udostępnia dane o objęciu obywatela Ukrainy, o którym mowa w ust. 1, ubezpieczeniem społecznym rolników, w drodze teletransmisji danych:

- 1) ministrowi właściwemu do spraw pracy,
- 2) Państwowej Inspekcji Pracy,

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 432, 619, 1621, 1834, 1981 i 2105 oraz z 2022 r. poz. 655 i 755.

- 3) Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej,
- 4) Straży Granicznej

– w celu dostarczanie aktualnych informacji pozwalających ocenić liczbę obywateli Ukrainy, którzy wykonują pracę zgodnie z art. 22 ust. 1.

5c. W przypadku gdy podmiot powierzający wykonywanie pracy cudzoziemcowi nie dopełnił obowiązku powiadomienia o powierzeniu wykonywania pracy obywatelowi Ukrainy, o którym mowa w ust. 1, przepisu art. 120 ust. 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy nie stosuje się.

5d. W zakresie udostępnienia danych, o którym mowa w ust. 5a, Zakład Ubezpieczeń Społecznych i podmioty wymienione w ust. 5a zawierają dwustronne porozumienie, określając sposób wymiany danych i termin jej wdrożenia.

5e. W zakresie udostępnienia danych, o którym mowa w ust. 5b, Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego i podmioty wymienione w ust. 5b zawierają dwustronne porozumienie, określając sposób wymiany danych i termin jej wdrożenia.”;

- 14) po art. 23 dodaje się art. 23a w brzmieniu:

„Art. 23a. 1. Obywatele Ukrainy przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, lub obywatele Ukrainy przebywający legalnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej mogą być zatrudniani na stanowiskach pomocniczych i obsługi w jednostkach wymienionych w art. 2 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 530).

2. Obywatele Ukrainy przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, lub obywatele Ukrainy przebywający legalnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej mogą być zatrudniani na stanowisku pracy, na którym wykonywana praca nie polega na bezpośrednim lub pośrednim udziale w wykonywaniu władzy publicznej i funkcji mających na celu ochronę generalnych interesów państwa w urzędach, o których mowa w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1233, 2447 i 2448 oraz z 2022 r. poz. 655).

3. Przepis ust. 2 stosuje się również do stanowisk pracy, na których wykonywana praca nie polega na bezpośrednim lub pośrednim udziale w wykonywaniu władzy publicznej i funkcji mających na celu ochronę generalnych interesów państwa w urzędach, o których mowa w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 537 oraz z 2021 r. poz. 2447 i 2448), wobec których nie mają zastosowania przepisy ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej.

4. Wymogu potwierdzenia znajomości języka polskiego dokumentem, o którym mowa w art. 11 ust. 3 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej, nie stosuje się do obywateli Ukrainy przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, lub obywateli Ukrainy przebywających legalnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

- 15) po art. 24 dodaje się art. 24a w brzmieniu:

„Art. 24a. 1. Obywatel Ukrainy przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, może zostać skierowany do uczestnictwa w zajęciach prowadzonych przez centrum integracji społecznej na zasadach określonych w ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym.

2. Obywatel Ukrainy przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, przed skierowaniem do uczestnictwa w zajęciach prowadzonych przez centrum integracji społecznej składa ośrodkowi pomocy społecznej, a w przypadku przekształcenia ośrodka pomocy społecznej w centrum usług społecznych na podstawie przepisów ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o realizowaniu usług społecznych przez centrum usług społecznych (Dz. U. poz. 1818) – centrum usług społecznych oświadczenie o sytuacji życiowej.

3. Przed skierowaniem do uczestnictwa w zajęciach prowadzonych przez centrum integracji społecznej nie przeprowadza się rodzinnego wywiadu środowiskowego, chyba że powstaną wątpliwości co do treści oświadczenia, o którym mowa w ust. 2.

4. Obywatel Ukrainy przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, może uczestniczyć w klubie integracji społecznej, o którym mowa w ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym. Przepisu art. 18 ust. 4 tej ustawy nie stosuje się.”;

16) w art. 25:

a) ust. 3a otrzymuje brzmienie:

„3a. Powiatowe centrum pomocy rodzinie zapewnia wsparcie przy sprawowaniu przez jednostki, o których mowa w ust. 3, nadzoru nad realizacją praw i obowiązków opiekuna tymczasowego wyznaczonego dla małoletnich, o których mowa w ust. 7 zdanie trzecie.”,

b) po ust. 3a dodaje się ust. 3aa w brzmieniu:

„3aa. Opiekunom tymczasowym oraz przebywającym pod ich opieką małoletnim przysługuje prawo do nieodpłatnej pomocy prawnej i nieodpłatnego poradnictwa obywatelskiego, w trybie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nieodpłatnej pomocy prawnej, nieodpłatnym poradnictwie obywatelskim oraz edukacji prawnej (Dz. U. z 2021 r. poz. 945).”,

c) ust. 3b otrzymuje brzmienie:

„3b. Opiekunom tymczasowym wyznaczonym dla małoletnich, o których mowa w ust. 7 zdanie trzecie, oraz przebywającym pod ich opieką małoletnim powiat zapewnia pomoc psychologiczną.”,

d) po ust. 3b dodaje się ust. 3ba w brzmieniu:

„3ba. Opiekunom tymczasowym wyznaczonym dla małoletnich, o których mowa w ust. 7 zdanie trzecie, powiat zapewnia, w zakresie zadań związanych z wykonywaniem obowiązków opiekuna tymczasowego, pomoc organizacyjną polegającą w szczególności na zapewnieniu pomocy wolontariuszy, tłumaczy lub pomocy przy załatwianiu spraw urzędowych.”,

e) ust. 3c otrzymuje brzmienie:

„3c. W przypadku gdy opiekun tymczasowy ma pod opieką więcej niż 15 dzieci, kierownik powiatowego centrum pomocy rodzinie zatrudnia, na podstawie umowy o pracę lub umowy zlecenia, realizowanych w wymiarze co najmniej 40 godzin w tygodniu, na każdą grupę 15 małoletnich, liczoną począwszy od 16. małoletniego, nad którym opiekun tymczasowy sprawuje opiekę, osobę do pomocy w sprawowaniu opieki. Kierownik powiatowego centrum pomocy rodzinie, biorąc pod uwagę wiek małoletnich lub stan ich zdrowia, może zatrudnić dodatkową osobę do pomocy w sprawowaniu opieki.”,

f) ust. 16 otrzymuje brzmienie:

„16. Odpis postanowienia sąd doręcza uczestnikom postępowania, jednostce organizacyjnej wskazanej w ust. 3 oraz właściwemu ze względu na miejsce pobytu małoletniego kierownikowi powiatowego centrum pomocy rodzinie.”,

g) w ust. 20 skreśla się zdanie drugie,

h) ust. 21 otrzymuje brzmienie:

„21. Zadania, o których mowa w ust. 3b, 3ba i 3c, stanowią zadania zlecone z zakresu administracji rządowej.”,

i) dodaje się ust. 22 w brzmieniu:

„22. Do zlecenia realizacji zadań, o których mowa w ust. 3c i 20, przepis art. 12 ust. 6–9 stosuje się odpowiednio.”;

17) w art. 25a po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. Koszty obsługi przez powiat zadań związanych z prowadzeniem ewidencji małoletnich oraz z obsługą zadań, o których mowa w art. 25 ust. 3b, 3ba i 3c, obejmują:

- 1) 15 zł za każde dziecko wpisane przez powiat do ewidencji małoletnich;
- 2) koszty zapewnienia przez powiat tłumaczeń związanych z wpisem do ewidencji małoletnich.”;

18) w art. 25b:

a) w ust. 1 w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) jednostce podległej ministrowi właściwemu do spraw zdrowia właściwej w zakresie systemów informacyjnych ochrony zdrowia.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Administrator danych osobowych może wykonać obowiązek, o którym mowa w art. 13 ust. 1 i 2 oraz art. 14 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/679, przez udostępnienie informacji, o których mowa w tych przepisach, w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej lub w systemie teleinformatycznym, o którym

mowa w art. 25a ust. 2. Realizacja obowiązku informacyjnego jest możliwa również przez umieszczenie stosownych informacji w miejscach widocznych w siedzibie lub miejscu działania administratora danych osobowych.”;

19) w art. 25c ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw rodziny nieodpłatnie przekazuje powiatowym centrom pomocy rodzinie zakupiony sprzęt, o którym mowa w ust. 1.”;

20) w art. 26:

a) po ust. 4b dodaje się ust. 4ba w brzmieniu:

„4ba. W zakresie, o którym mowa w ust. 4b, odpowiednio do starosty lub upoważnionego przez niego pracownika jednostki organizacyjnej powiatu przepisów art. 24 i art. 25 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego nie stosuje się.”;

b) po ust. 4d dodaje się ust. 4e i 4f w brzmieniu:

„4e. Zadania związane z realizacją przez powiat świadczeń i dofinansowania, o których mowa w ust. 1, dla opiekuna tymczasowego, o którym mowa w art. 25 ust. 7 zdanie trzecie, są zadaniami zleconymi z zakresu administracji rządowej.

4f. Koszty obsługi przez powiat świadczeń i dofinansowania, o których mowa w ust. 1, wypłacanych opiekunowi tymczasowemu, o którym mowa w art. 25 ust. 7 zdanie trzecie, wynoszą 2% wartości świadczeń przekazywanych w formie rzeczowej lub w formie opłacania usług.”;

21) w art. 27:

a) po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. Sąd może tymczasowo, nie dłużej jednak niż na 6 miesięcy, powierzyć pełnienie funkcji rodziny zastępczej lub prowadzenie rodzinnego domu dziecka wobec dziecka będącego obywatelem Ukrainy, przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, obywatelowi Rzeczypospolitej Polskiej, który nie jest wstępnym albo rodzeństwem dziecka, niespełniającemu warunku niezbędnych szkoleń, określonego w przepisach ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, dotyczących rodzin zastępczych.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W placówce opiekuńczo-wychowawczej typu socjalizacyjnego, interwencyjnego lub specjalistyczno-terapeutycznego są umieszczane dzieci będące obywatelami Ukrainy, przebywające na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, w wieku powyżej 3. roku życia. Umieszczenie dziecka w wieku do 3. roku życia w placówce opiekuńczo-wychowawczej typu socjalizacyjnego, interwencyjnego lub specjalistyczno-terapeutycznego jest możliwe w przypadku, gdy w danej placówce opiekuńczo-wychowawczej umieszczona jest matka lub ojciec tego dziecka oraz w innych wyjątkowych przypadkach, szczególnie gdy przemawia za tym stan zdrowia dziecka lub dotyczy to rodzeństwa.”;

22) w art. 29:

a) w ust. 2 po wyrazach „i majątkowej” dodaje się wyrazy „oraz o tym, że nie jest osobą, o której mowa w art. 2 ust. 3”;

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 2, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Składający oświadczenie zawiera w nim klauzulę o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.”;

c) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Sprawienie pogrzebu obywatelowi Ukrainy, o którym mowa w ust. 1, należy do zadań zleconych z zakresu administracji rządowej.”;

23) po art. 31 dodaje się art. 31a i art. 31b w brzmieniu:

„Art. 31a. Na realizację zadań z zakresu pomocy i usług społecznych, zapewniania schronienia, edukacji, opieki i wychowania, organizacji czasu wolnego, w tym kultury i sportu oraz zdrowia publicznego, w związku z pobytem na jej terenie osób, o których mowa w art. 1 ust. 1, jednostka samorządu terytorialnego może przeznaczyć dochody z opłat

za zezwolenia wydane na podstawie art. 9², art. 11¹, art. 18 oraz art. 18¹ ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2021 r. poz. 1119 i 2469 oraz z 2022 r. poz. 24 i 218). Przepisy art. 12 ust. 6, 8 lub 9 stosuje się odpowiednio.

Art. 31b. Na realizację zadań, wskazanych w art. 31a w związku z pobytem na jej terenie osób, o których mowa w art. 1 ust. 1, jednostka samorządu terytorialnego może przeznaczyć dochody z opłat za zezwolenia wydane na podstawie art. 9 ust. 1 oraz 2 w związku z art. 9² ust. 11 oraz art. 9³ ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. Przepisy art. 12 ust. 6, 8 lub 9 stosuje się odpowiednio.”;

24) po art. 33 dodaje się art. 33a w brzmieniu:

„Art. 33a. 1. Do zamówień publicznych niezbędnych do zapewnienia pomocy żywnościowej przez Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa dotyczących zakupu artykułów żywnościowych na potrzeby Programu Operacyjnego Pomoc Żywnościowa 2014–2020, realizowanego w ramach Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych.

2. Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa, w terminie 3 miesięcy od końca miesiąca, w którym udzielono zamówienia, zamieszcza w Biuletynie Zamówień Publicznych informację o udzieleniu zamówienia, o którym mowa w ust. 1, podając:

- 1) nazwę i adres siedziby zamawiającego;
- 2) datę i miejsce zawarcia umowy lub informację o zawarciu umowy drogą elektroniczną;
- 3) opis przedmiotu umowy, z wyszczególnieniem odpowiednio ilości rzeczy lub innych dóbr oraz zakresu usług;
- 4) cenę albo cenę maksymalną, jeżeli cena nie jest znana w chwili zamieszczenia ogłoszenia;
- 5) wskazanie okoliczności faktycznych uzasadniających udzielenie zamówienia bez zastosowania przepisów ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych;
- 6) nazwę (firmę) podmiotu albo imię i nazwisko osoby, z którymi została zawarta umowa.”;

25) w art. 37 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku nadania numeru PESEL w trybie, o którym mowa w art. 4, uznaje się, że osobie, której nadano ten numer, przysługuje uprawnienie, o którym mowa w ust. 1.”;

26) w art. 42:

a) w ust. 4a dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Okres pobytu na podstawie przedłużonej wizy krajowej wynikający ze wskazania w naklejce wizowej, która potwierdza przedłużenie wizy krajowej, nie może przekraczać okresu pobytu przewidzianego dla wizy krajowej.”;

b) w ust. 8 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) polskich dokumentów tożsamości cudzoziemca,”;

c) dodaje się ust. 12 i 13 w brzmieniu:

„12. W okresie do dnia 31 grudnia 2022 r. w postępowaniach w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia działalności gospodarczej nie stosuje się art. 142 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, jeżeli o udzielenie tego zezwolenia ubiega się obywatel Ukrainy, który wykonuje działalność gospodarczą na podstawie wpisu do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej.

13. Do obywatela Ukrainy, którego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uznaje się za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, nie stosuje się art. 99 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w zakresie, w jakim przepis ten odwołuje się do udzielenia ochrony czasowej, jeżeli ubiega się on o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy i pracę, o którym mowa w art. 114 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, i celem jego pobytu jest wykonywanie pracy jako kierowca wykonujący międzynarodowy transport drogowy w rozumieniu art. 4 pkt 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym lub niezarobkowy międzynarodowy przewóz drogowy w rozumieniu art. 4 pkt 6 tej ustawy.”;

27) w art. 46 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Przy zatrudnianiu na stanowisku, o którym mowa w art. 116 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, osoby, o której mowa w ust. 1, która uzyskała tytuł profesora, stopień naukowy, stopień w zakresie sztuki lub tytuł zawodowy za granicą, można odstąpić od wymagań dotyczących tego tytułu albo stopnia określonych w art. 116 ust. 2 tej ustawy.”;

28) w art. 50 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Przy podziale środków, o których mowa w ust. 1, nie uwzględnia się obywateli Ukrainy, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, kształcących się w szkołach podstawowych dla dorosłych, liceach ogólnokształcących dla dorosłych, branżowych szkołach II stopnia lub szkołach policealnych.”;

29) po art. 50 dodaje się art. 50a w brzmieniu:

„Art. 50a. Prowadzone przez osoby prawne niebędące jednostkami samorządu terytorialnego oraz osoby fizyczne szkoły podstawowe dla dorosłych, licea ogólnokształcące dla dorosłych, branżowe szkoły II stopnia oraz szkoły policealne nie otrzymują dotacji, o których mowa w art. 25 ust. 3–5a, art. 26 ust. 2, 4–5a, art. 31 i art. 31a ustawy z dnia 27 października 2017 r. o finansowaniu zadań oświatowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1930 i 2445), na uczniów będących obywatelami Ukrainy, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1.”;

30) w art. 51 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Do tworzenia innych lokalizacji prowadzenia zajęć w budynkach użyteczności publicznej, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, nie stosuje się przepisów art. 71 tej ustawy.”;

31) po art. 55 dodaje się art. 55a w brzmieniu:

„Art. 55a. Do słuchaczy szkół policealnych kształcących w zawodzie technik pożarnictwa prowadzonych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 49 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, którzy realizują zadania na rzecz osób, o których mowa w art. 1 ust. 1, nie stosuje się przepisu art. 44w ust. 2 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty do czasu zakończenia realizacji tych zadań.”;

32) w art. 61:

a) w ust. 3 dodaje się zdanie trzecie w brzmieniu:

„Cofnięcie zgody następuje w drodze decyzji administracyjnej.”;

b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Lekarz albo lekarz dentysta, o którym mowa w ust. 4, zgłasza ministrowi właściwemu do spraw zdrowia, w jakim podmiocie leczniczym i na jaki okres został zatrudniony, w terminie 7 dni od dnia rozpoczęcia udzielania świadczeń zdrowotnych w tym podmiocie. Brak dokonania zgłoszenia może stanowić podstawę do cofnięcia zgody, o której mowa w art. 7 ust. 9 i 10 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty. Cofnięcie zgody następuje w drodze decyzji administracyjnej.”;

33) w art. 63:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Od dnia 24 lutego 2022 r. przez okres 18 miesięcy przepisy ust. 1 i 2 oraz przepisy art. 9 ust. 2–14 i art. 9a ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty stosuje się odpowiednio do lekarza i lekarza dentysty, który nie jest obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, posiadającego prawo do wykonywania zawodu lekarza lub lekarza dentysty w innym państwie niż państwo członkowskie Unii Europejskiej, jeżeli:

- 1) państwo, w którym lekarz lub lekarz dentysta posiada prawo wykonywania zawodu, znajduje się w wykazie, o którym mowa w ust. 4, oraz
- 2) lekarz lub lekarz dentysta przybył na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu udzielania świadczeń zdrowotnych osobom, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, i będzie udzielał świadczeń wyłącznie tym osobom.”;

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Minister właściwy do spraw zdrowia ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” oraz udostępnia w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra wykaz państw, w których posiadanie prawa wykonywania zawodu lekarza lub lekarza dentysty uprawnia do wykonywania zawodu na podstawie ust. 3.”;

34) w art. 64:

a) w ust. 3 dodaje się zdanie trzecie w brzmieniu:

„Cofnięcie zgody następuje w drodze decyzji administracyjnej.”;

- b) dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Pielęgniarka albo położna, o której mowa w ust. 4, zgłasza ministrowi właściwemu do spraw zdrowia, w jakim podmiocie leczniczym i na jaki okres została zatrudniona, w terminie 7 dni od dnia rozpoczęcia udzielania świadczeń zdrowotnych w tym podmiocie. Brak dokonania zgłoszenia może stanowić podstawę do cofnięcia zgody, o której mowa w art. 35a ust. 14 i 16 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej. Cofnięcie zgody następuje w drodze decyzji administracyjnej.

6. Osoba, o której mowa w ust. 1, za zgodą wojewody, może być zatrudniona jako pielęgniarka w domu pomocy społecznej pomimo niespełniania wymogu, o którym mowa w art. 11 ust. 3 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych.”;

- 35) po art. 64 dodaje się art. 64a w brzmieniu:

„Art. 64a. Od dnia 24 lutego 2022 r., przez okres 18 miesięcy, obywatel Ukrainy przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w okresie pobytu zgodnego z obowiązującymi przepisami, w przypadkach, o których mowa w art. 22 ust. 1, posiadający uzyskany w Ukrainie dyplom:

- 1) jednolitych studiów na kierunku psychologia albo
- 2) dyplom ukończenia studiów pierwszego stopnia na kierunku psychologia i drugiego stopnia na kierunku psychologia

– zakończonych uzyskaniem tytułu zawodowego specjalisty na kierunku psychologia albo magistra na kierunku psychologia, może świadczyć usługi psychologiczne obywatelom Ukrainy przebywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym może udzielać świadczeń opieki zdrowotnej z zakresu opieka psychiatryczna i leczenie uzależnień.”;

- 36) w art. 65:

- a) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Rekompensatę pieniężną, o której mowa w ust. 2, w stosunku do funkcjonariusza Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego przyznaje się w wysokości 1/172 uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym należnego temu funkcjonariuszowi na stanowisku zajmowanym w ostatnim dniu okresu rozliczeniowego za każdą godzinę służby przekraczającą normę określoną w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 51 ust. 2 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2022 r. poz. 557). Łączny czas służby przekraczający normę w danym okresie rozliczeniowym zaokrągla się w górę do pełnej godziny.”;

- b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Rekompensata pieniężna, o której mowa w ust. 2, jest wypłacana ze środków Funduszu.”;

- 37) w art. 66 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Kierownicy jednostek organizacyjnych Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej i Krajowej Administracji Skarbowej, Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe oraz organizacje działające w tych służbach i podmiotach mogą przekazywać nieodpłatnie sprawny technicznie sprzęt, pojazdy i urządzenia jednostkom organizacyjnym Państwowej Służby Ukrainy do spraw Sytuacji Nadzwyczajnych, za zgodą odpowiednio Komendanta Głównego Policji, Komendanta Głównego Straży Granicznej i Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej, Szefa Krajowej Administracji Skarbowej oraz Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych. Sprzęt, pojazdy i urządzenia, o których mowa w zdaniu pierwszym, mogą być również przekazywane przez Komendanta Służby Ochrony Państwa.

2. Komendant Główny Policji, Komendant Główny Straży Granicznej, Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej, Szef Krajowej Administracji Skarbowej, Dyrektor Generalny Lasów Państwowych, każdy w swoim zakresie, informuje odpowiednio ministra właściwego do spraw wewnętrznych albo ministra właściwego do spraw finansów publicznych albo ministra właściwego do spraw środowiska, o wyrażeniu zgody, o której mowa w ust. 1. Komendant Służby Ochrony Państwa informuje ministra właściwego do spraw wewnętrznych o zamiarze przekazania sprzętu, pojazdów i urządzeń, o których mowa w ust. 1.”;

- 38) po art. 66 dodaje się art. 66a w brzmieniu:

„Art. 66a. 1. Rządowa Agencja Rezerw Strategicznych jest uprawniona do prowadzenia wszelkich działań obejmujących przyjęcie w formie darowizny, w tym w ramach Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności, o którym mowa

w decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1313/2013/EU z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 924), albo nabycie oraz transport, przechowywanie i wydanie, a także wywóz na terytorium Ukrainy produktów leczniczych, w tym niedopuszczonych do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, które będą przekazane:

- 1) na terytorium Ukrainy w celu przeciwdziałania skutkom działań wojennych prowadzonych na terytorium tego państwa;
- 2) podmiotom leczniczym prowadzącym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej leczenie antyretrowirusowe obywateli Ukrainy w ramach programu polityki zdrowotnej, o którym mowa w art. 5 pkt 29a ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, pod nazwą „Leczenie antyretrowirusowe osób żyjących z wirusem HIV w Polsce na lata 2022–2026”;
- 3) podmiotom wykonującym działalność leczniczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu udzielenia świadczeń zdrowotnych.

2. Do działalności, o której mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 1977 i 2120), chyba że niniejsza ustawa stanowi inaczej.

3. Rządowa Agencja Rezerw Strategicznych przekazuje Głównemu Inspektorowi Farmaceutycznemu tygodniowe zestawienie produktów leczniczych dopuszczonych do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przyjętych w formie darowizny lub nabytych, zawierające nazwę, numer GTIN zgodny z systemem GS1, numer serii oraz liczbę opakowań jednostkowych przyjętego lub nabytego produktu leczniczego.

4. Główny Inspektor Farmaceutyczny niezwłocznie, nie później niż 48 godzin od momentu przekazania zestawienia, o którym mowa w ust. 3, dokonuje analizy wpływu ewentualnego wywozu produktów leczniczych wskazanych w zestawieniu na ich dostępność na rynku krajowym i w razie ryzyka wystąpienia braku dostępności produktów leczniczych będących przedmiotem tego wywozu przekazuje jej wyniki ministrowi właściwemu do spraw zdrowia.

5. Rządowa Agencja Rezerw Strategicznych, nie później niż 24 godziny przed planowanym wywozem, zgłasza Głównemu Inspektorowi Farmaceutycznemu zamiar dokonania wywozu poza granice Rzeczypospolitej Polskiej produktów leczniczych przeznaczonych na pomoc humanitarną na terytorium Ukrainy zawierających w swoim składzie środki odurzające lub substancje psychotropowe określone w przepisach wydanych na podstawie art. 44f ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2020 r. poz. 2050, z 2021 r. poz. 2469 oraz z 2022 r. poz. 763 i 764).

6. Główny Inspektor Farmaceutyczny niezwłocznie, nie później niż 24 godziny od momentu dokonania zgłoszenia, o którym mowa w ust. 5, zezwala albo odmawia zezwolenia na wywóz produktów leczniczych zawierających środki odurzające lub substancje psychotropowe określone w przepisach wydanych na podstawie art. 44f ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

7. Zgłoszenia, zestawienia, analizy i rozstrzygnięcia, o których mowa w ust. 3–6, doręcza się za pomocą środków komunikacji elektronicznej, o których mowa w art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną.

8. Rządowa Agencja Rezerw Strategicznych może zlecić przechowywanie i transport produktów leczniczych przeznaczonych na pomoc humanitarną na terytorium Ukrainy na podstawie umowy zawartej z podmiotem posiadającym zezwolenie, o którym mowa w art. 74 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne, którego zakres pozwala na obrót produktami leczniczymi, takimi jak przekazane na podstawie tej umowy.

9. Zleceniobiorca świadczący usługi przechowywania i transportu produktów leczniczych na podstawie umowy, o której mowa w ust. 8, jest zobowiązany do:

- 1) zapewnienia prawidłowych warunków przechowywania i transportu produktów leczniczych;
- 2) weryfikowania warunków transportu przyjmowanych produktów leczniczych w oparciu o warunki określone przez producenta i przekazania Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych informacji o ewentualnych nieprawidłowościach, które mogą mieć wpływ na jakość tych produktów;
- 3) przekazywania Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych danych niezbędnych do sporządzenia zestawienia, o którym mowa w ust. 3.

10. Podmioty przekazujące w formie darowizny albo zbywające produkty lecznicze, które będą przekazane na terytorium Ukrainy w celu przeciwdziałania skutkom działań wojennych prowadzonych na terytorium tego państwa, na rzecz Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych:

- 1) przekazują informacje, o których mowa w art. 72a ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne, do systemu, o którym mowa w art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia (Dz. U. z 2021 r. poz. 666 i 1292 oraz z 2022 r. poz. 655);
- 2) dokonują weryfikowania zabezpieczeń, o których mowa w art. 54 lit. o dyrektywy 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz. Urz. WE L 311 z 28.11.2001, str. 67, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 27, str. 69), i wycofania niepowtarzalnego identyfikatora produktu leczniczego, o którym mowa w art. 3 ust. 2 lit. a rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 2016/161 z dnia 2 października 2015 r. uzupełniającego dyrektywę 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady przez określenie szczegółowych zasad dotyczących zabezpieczeń umieszczanych na opakowaniach produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz. Urz. UE L 32 z 09.02.2016, str. 1).

11. Do wykonywania obowiązków, o których mowa w ust. 10, przepisy art. 36z ust. 2, art. 42a, art. 72a, art. 73e, art. 78 ust. 1 pkt 3a, 6a i 9 oraz art. 95 ust. 1b ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne stosuje się odpowiednio.

12. W przypadku niedopełnienia obowiązków, o których mowa w ust. 10, przepis art. 127c ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne stosuje się.”;

39) w art. 67 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Z zastrzeżeniem art. 14 ust. 22a, ust. 22b pkt 3 i ust. 22c, do zmian w planie finansowym Funduszu Pracy, umożliwiających realizację zadań wynikających z niniejszej ustawy, wymogów określonych w art. 29 ust. 12 oraz art. 52 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych nie stosuje się.”;

40) po art. 71 dodaje się art. 71a–71g w brzmieniu:

„Art. 71a. 1. Zakład Ubezpieczeń Społecznych lub Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych może odstąpić od wszczęcia postępowania z urzędu, jeżeli z przyczyn wynikających z działań wojennych prowadzonych na terytorium Ukrainy, w okresie ich trwania i nie dłużej niż 3 miesiące po ustaniu przyczyny uzasadniającej odstąpienie od wszczęcia postępowania z urzędu, nie jest możliwe wszczęcie postępowania przez doręczenie obywatelowi Ukrainy, niemającemu miejsca zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zawiadomienia o wszczęciu postępowania w miejscu zamieszkania na terytorium Ukrainy.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Zakład Ubezpieczeń Społecznych lub Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wydaje postanowienie o odstąpieniu od wszczęcia postępowania, które pozostawia się w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia. Przepis art. 83b ust. 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych stosuje się odpowiednio.

3. Zakład Ubezpieczeń Społecznych lub Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wszczyna postępowanie z urzędu, jeżeli ustąpi przyczyna, o której mowa w ust. 1.

4. Bieg terminu przedawnienia, określony w przepisach szczególnych, nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu od dnia wydania postanowienia, o którym mowa w ust. 2, do dnia wszczęcia postępowania.

Art. 71b. 1. Postępowanie przed Zakładem Ubezpieczeń Społecznych lub Prezesem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wszczęte:

- 1) przed dniem 24 lutego 2022 r. i niezakończone przed tym dniem,
- 2) od dnia 24 lutego 2022 r.

– może zostać zawieszone z przyczyn wynikających z działań wojennych prowadzonych na terytorium Ukrainy.

2. Zawieszenie postępowania, o którym mowa w ust. 1, trwa nie dłużej niż do 3 miesięcy po ustaniu przyczyny uzasadniającej zawieszenie postępowania.

3. W przypadku braku możliwości doręczenia obywatelowi Ukrainy postanowienia o zawieszeniu postępowania oraz podjęciu zawieszonego postępowania, o którym mowa w ust. 1, pozostawia się je w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia. Przepis art. 83b ust. 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych stosuje się odpowiednio.

4. Zakład Ubezpieczeń Społecznych lub Prezes Zakładu Ubezpieczeń podejmuje postępowanie z urzędu lub na wniosek, gdy ustąpią przyczyny uzasadniające zawieszenie postępowania, o których mowa w ust. 1.

5. W okresie zawieszenia postępowania, o którym mowa w ust. 1, bieg terminu przedawnienia określony w przepisach szczególnych nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu.

Art. 71c. 1. Jeżeli zgłoszenie wniosku o zasiłek pogrzebowy w terminach określonych w art. 81 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 504) było niemożliwe z powodu działań wojennych prowadzonych na terytorium Ukrainy, prawo do zasiłku pogrzebowego dla obywateli Ukrainy wygasa po upływie 3 miesięcy po ustaniu przyczyny uzasadniającej niezgłoszenie wniosku.

2. Jeżeli z powodu działań wojennych prowadzonych na terytorium Ukrainy na podstawie dokumentu stwierdzającego tożsamość albo odpisu aktu stanu cywilnego nie może być ustalony stopień pokrewieństwa lub powinowactwa między osobą wnioskującą o zasiłek pogrzebowy a osobą zmarłą, podstawą do ustalenia prawa do zasiłku pogrzebowego dla obywateli Ukrainy może być oświadczenie o stopniu pokrewieństwa lub powinowactwa.

3. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 2, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Składający oświadczenie zawiera w nim klauzulę o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

Art. 71d. W przypadku gdy obywatel Ukrainy przekazał do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych informację o numerze rachunku płatniczego w Rzeczypospolitej Polskiej lub numerze wydanego w Rzeczypospolitej Polskiej instrumentu płatniczego w rozumieniu ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1907, 1814 i 2140), Zakład Ubezpieczeń Społecznych może dokonywać na ten rachunek lub instrument płatniczy wypłaty także innych świadczeń pieniężnych niż te, dla celów wypłaty których zostały przekazane.

Art. 71e. Jeżeli z powodu działań wojennych prowadzonych na terytorium Ukrainy nie może być przedłożony w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych lub płatnikowi składek odpis skrócony aktu urodzenia dziecka lub jego kopia, potwierdzona za zgodność z oryginałem przez płatnika składek albo przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, podstawą do ustalenia prawa do zasiłku macierzyńskiego dla obywateli Ukrainy może być zaświadczenie stwierdzające datę porodu wystawione przez szpital.

Art. 71f. Jeżeli z powodu działań wojennych prowadzonych na terytorium Ukrainy nie może być przedłożone w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych lub płatnikowi składek zaświadczenie lekarskie wystawione w zagranicznym zakładzie leczniczym lub przez zagranicznego lekarza, podstawą do ustalenia prawa do zasiłku chorobowego lub zasiłku opiekuńczego dla obywateli Ukrainy mogą być nośniki informacji umożliwiające zapoznanie się z treścią zaświadczenia lekarskiego.

Art. 71g. Opiekunowi tymczasowemu, o którym mowa w art. 25, zwolnionemu od wykonywania pracy z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki nad dzieckiem przysługuje prawo do zasiłku opiekuńczego na zasadach określonych w ustawie z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2021 r. poz. 1133, 1621 i 1834 oraz z 2022 r. poz. 655). W celu ustalenia prawa do zasiłku opiekuńczego opiekun tymczasowy załącza do wniosku o zasiłek opiekuńczy postanowienie o ustanowieniu opiekuna tymczasowego.”;

41) w art. 96 dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Senat albo rada naukowa mogą dokonać zmiany w zasadach rekrutacji, o których mowa w art. 200 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, i w programie kształcenia, o którym mowa w art. 201 ust. 3 tej ustawy, określonych dla kształcenia rozpoczętego w 2021 r. i dla kształcenia rozpoczynającego się w 2022 r., oraz udostępnić te zmiany bez zachowania terminu, o którym mowa w art. 200 ust. 3 tej ustawy.

6. Do dnia 30 września 2022 r. do zmian regulaminu szkoły doktorskiej odnoszących się do obywateli Ukrainy nie stosuje się art. 205 ust. 2 w zakresie terminu uchwalenia regulaminu oraz art. 205 ust. 4 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Termin uzgodnienia regulaminu z samorządem doktorantów wynosi 5 dni roboczych, a w przypadku braku uzgodnienia regulaminu wchodzi w życie na mocy ponownej uchwały senatu albo rady naukowej podjętej zwykłą większością głosów ich statutowego składu.”;

42) w art. 97 w ust. 2:

a) po pkt 9 dodaje się pkt 9a w brzmieniu:

„9a) ministrowi właściwemu do spraw gospodarki,”,

b) uchyla się pkt 14–17,

c) dodaje się pkt 21a w brzmieniu:

„21a) Głównemu Urzędowi Statystycznemu,”;

43) art. 99 otrzymuje brzmienie:

„Art. 99. Przepisy art. 37 stosuje się do rozliczania świadczeń opieki zdrowotnej udzielonych od dnia 24 lutego 2022 r. do dnia ogłoszenia ustawy osobom, które wjechały legalnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z działaniami wojennymi prowadzonymi na terytorium Ukrainy.”;

44) po art. 100 dodaje się art. 100a–100c w brzmieniu:

„Art. 100a. 1. Jeżeli cudzoziemcowi, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lub 2 decyzji wykonawczej Rady (UE) 2022/382 z dnia 4 marca 2022 r. stwierdzającej istnienie masowego napływu wysiedleńców z Ukrainy w rozumieniu art. 5 dyrektywy 2001/55/WE i skutkującej wprowadzeniem tymczasowej ochrony (Dz. Urz. UE L 71 z 4.3.2022, str. 1–6), do którego nie mają zastosowania przepisy ustawy, i który nie jest uprawniony do świadczeń opieki zdrowotnej na zasadach i w zakresie, w jakim osobom objętym obowiązkowym lub dobrowolnym ubezpieczeniem zdrowotnym przysługuje prawo do świadczeń na podstawie ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowych ze środków publicznych, od dnia 24 lutego 2022 r. udzielono takich świadczeń, Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców pokrywa koszty tych świadczeń, z wyłączeniem leczenia uzdrowiskowego lub rehabilitacji uzdrowiskowej, pod warunkiem, że temu cudzoziemcowi zostało wydane w terminie 2 miesięcy od dnia rozpoczęcia udzielania tych świadczeń zaświadczenie, o którym mowa w art. 110 ust. 5 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Do okresu udzielania świadczeń, których koszty podlegają pokryciu, stosuje się art. 112 ust. 1a ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców może pokryć koszty świadczeń, o których mowa w ust. 1, za pośrednictwem podmiotu, z którym zawarł umowę cywilnoprawną na podstawie art. 112 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 100b. 1. Jeżeli Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców w okresie od dnia 24 lutego 2022 r. wydał zaświadczenie, o którym mowa w art. 110 ust. 5 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, cudzoziemcowi, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lub 2 ustawy, zaświadczenie podlega unieważnieniu przez ten organ. Zaświadczenie unieważnia się poprzez wprowadzenie do rejestru, o którym mowa w art. 119 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, informacji o unieważnieniu. Dniem unieważnienia zaświadczenia jest dzień wprowadzenia informacji do rejestru.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców zawiadamia cudzoziemcę, o którym mowa w ust. 1, o unieważnieniu zaświadczenia i obowiązku jego zwrotu. Cudzoziemiec zwraca zaświadczenie w terminie 15 dni od dnia doręczenia zawiadomienia.

3. Jeżeli Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców zapewnił cudzoziemcowi, o którym mowa w ust. 1, pomoc polegającą na zakwaterowaniu i wyżywieniu albo pomoc w postaci świadczenia pieniężnego, o których mowa w art. 112 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pomoc ta przysługuje cudzoziemcowi za okres do dnia unieważnienia zaświadczenia.

Art. 100c. 1. W okresie do dnia 31 grudnia 2022 r. bieg terminów na załatwienie spraw dotyczących:

1) udzielenia cudzoziemcowi:

- a) zezwolenia na pobyt czasowy,
- b) zezwolenia na pobyt stały,
- c) zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej,

2) zmiany:

- a) zezwolenia na pobyt czasowy i pracę,
- b) zezwolenia na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji,

3) cofnięcia cudzoziemcowi:

- a) zezwolenia na pobyt czasowy,
- b) zezwolenia na pobyt stały,
- c) zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej

– w postępowaniach prowadzonych przez wojewodę nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu na ten okres.

2. Czynności dokonane w okresie, o którym mowa w ust. 1, w postępowaniach w sprawach, o których mowa w ust. 1, są skuteczne.

3. W okresie, o którym mowa w ust. 1:

- 1) przepisów o beczynności organu oraz o obowiązku organu prowadzącego postępowanie w sprawach, o których mowa w ust. 1, do powiadamiania strony lub uczestnika postępowania o niezakończonym w terminie nie stosuje się;
- 2) organowi prowadzącemu postępowanie w sprawach, o których mowa w ust. 1, nie wymierza się grzywny ani nie zasądza się od niego sum pieniężnych na rzecz skarżących za niewydanie rozstrzygnięć w terminach określonych przepisami prawa.

4. Zaprzestanie czynności przez organ prowadzący postępowanie w sprawach, o których mowa w ust. 1, lub ich dokonywanie z opóźnieniem, w okresie, o którym mowa w ust. 1, nie może być podstawą wywodzenia środków prawnych dotyczących beczynności, przewlekłości lub naruszenia prawa strony do rozpoznania sprawy bez zbędnej zwłoki.”;

45) po art. 107 dodaje się art. 107a i art. 107b w brzmieniu:

„Art. 107a. 1. W okresie do dnia 31 grudnia 2022 r. dokonywanie zmian planu przychodów i kosztów Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych nie wymaga uzyskania opinii sejmowej komisji właściwej do spraw budżetu.

2. Przepisu art. 21 ust. 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych nie stosuje się.

Art. 107b. W okresie do dnia 31 grudnia 2022 r. przepisów art. 38–41 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1933 oraz z 2022 r. poz. 807) nie stosuje się do działalności Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych związanej z realizacją przez ten podmiot zadań określonych w art. 31 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o rezerwach strategicznych.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 1805, z późn. zm.³⁾) w art. 952¹ uchyla się § 5.

Art. 3. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1128, z późn. zm.⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 52zf:
 - a) w ust. 1 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:
„2a) wojewodom,”;
 - b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Podatnik może odliczyć od dochodu lub przychodu darowizny rzeczy lub praw majątkowych zgodnie z art. 26 ust. 1 pkt 9 niniejszej ustawy lub art. 11 ust. 1 ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym również w przypadku, gdy koszty wytworzenia lub cena nabycia tych rzeczy lub praw majątkowych zostały zaliczone do kosztów uzyskania przychodów na podstawie ust. 1.”;

- 2) po art. 52zi dodaje się art. 52zj w brzmieniu:

„Art. 52zj. W przypadku osób fizycznych, o których mowa w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa, spełnienie warunku określonego w art. 3 ust. 1a pkt 1 w okresie od dnia 24 lutego 2022 r. do dnia 31 grudnia 2022 r. stwierdza się na podstawie pisemnego oświadczenia tej osoby o posiadaniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej centrum interesów osobistych lub gospodarczych (ośrodka interesów życiowych).”.

Art. 4. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1800, z późn. zm.⁵⁾) w art. 38w w ust. 1 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) wojewodom,”.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 1981, 2052, 2262, 2270, 2289, 2328 i 2459 oraz z 2022 r. poz. 1, 366, 480 i 807.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 1163, 1243, 1551, 1574, 1834, 1981, 2071, 2105, 2133, 2232, 2269, 2270, 2328, 2376, 2427, 2430 i 2490 oraz z 2022 r. poz. 1, 24, 64, 138, 501, 558, 583, 646 i 655.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 1927, 2105, 2106, 2269 i 2427 oraz z 2022 r. poz. 583 i 655.

Art. 5. W ustawie z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 459) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 35b w ust. 1 po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:
„4a) seria, numer i rodzaj dokumentu lub dokumentu podróży cudzoziemca potwierdzającego jego tożsamość;”;
- 2) w art. 35c w ust. 1:
 - a) w pkt 1:
 - lit. a otrzymuje brzmienie:
„a) informatyzacji – z rejestru PESEL, rejestru obywateli Ukrainy, którym nadano numer PESEL, centralnej ewidencji pojazdów, rejestru stanu cywilnego i rejestru danych kontaktowych osób fizycznych,”;
 - lit. c otrzymuje brzmienie:
„c) pracy, zabezpieczenia społecznego i rodziny – z systemu monitoringu świadczeń społecznych (pomocy społecznej, wspierania rodziny i pieczy zastępczej, świadczeń z funduszu alimentacyjnego), systemu zawierającego powiadomienia o powierzeniu wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywatelom Ukrainy i elektronicznego krajowego systemu monitoringu orzekania o niepełnosprawności,”;
 - b) w pkt 2 po wyrazach „Narodowy Fundusz Zdrowia,” dodaje się wyrazy „Komendanta Głównego Straży Granicznej,”.

Art. 6. W ustawie z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty (Dz. U. z 2021 r. poz. 790, 1559 i 2232 oraz z 2022 r. poz. 583 i 655) w art. 7:

- 1) po ust. 12 dodaje się ust. 12a i 12b w brzmieniu:
„12a. Zgody, o której mowa w ust. 9 i 10, nie udziela się w przypadku braku wyodrębnienia podmiotów leczniczych przeznaczonych do udzielania świadczeń zdrowotnych pacjentom chorym na COVID-19, z wyjątkiem sytuacji, o której mowa w ust. 12b.
12b. W przypadku wniosków o wydanie zgody, o której mowa w ust. 9 i 10, złożonych i nierozpatrzonej przed dniem zniesienia wyodrębniania podmiotów leczniczych przeznaczonych do udzielania świadczeń zdrowotnych pacjentom chorym na COVID-19, minister właściwy do spraw zdrowia może wydać zgodę, o której mowa w ust. 9 i 10, łącznie ze zgodą na wykonywanie zawodu poza podmiotem leczniczym przeznaczonym do udzielania świadczeń zdrowotnych pacjentom chorym na COVID-19. Przepisy ust. 16 stosuje się odpowiednio.”;
- 2) w ust. 16a dodaje się zdanie trzecie, czwarte i piąte w brzmieniu:
„Lekarz lub lekarz dentysta zgłasza ministrowi właściwemu do spraw zdrowia, w jakim podmiocie leczniczym i na jaki okres został zatrudniony, w terminie 7 dni od dnia rozpoczęcia udzielania świadczeń zdrowotnych w tym podmiocie. Brak dokonania zgłoszenia może stanowić podstawę do cofnięcia zgody, o której mowa w ust. 9 i 10. Cofnięcie zgody następuje w drodze decyzji administracyjnej.”;
- 3) po ust. 16a dodaje się ust. 16b i 16c w brzmieniu:
„16b. Lekarz lub lekarz dentysta, posiadający warunkowe prawo wykonywania zawodu, o którym mowa w ust. 13, może wykonywać zawód poza podmiotem leczniczym przeznaczonym do udzielania świadczeń zdrowotnych pacjentom chorym na COVID-19 bez zgody, o której mowa w ust. 16, w przypadku:
 - 1) zniesienia stanu zagrożenia epidemicznego oraz zniesienia stanu epidemii lub
 - 2) braku wyodrębnienia podmiotów leczniczych przeznaczonych do udzielania świadczeń zdrowotnych pacjentom chorym na COVID-19.16c. Lekarz albo lekarz dentysta, o którym mowa w ust. 16b, zgłasza ministrowi właściwemu do spraw zdrowia, w jakim podmiocie leczniczym i na jaki okres został zatrudniony, w terminie 7 dni od dnia rozpoczęcia udzielania świadczeń zdrowotnych w tym podmiocie. Brak dokonania zgłoszenia może stanowić podstawę do cofnięcia zgody, o której mowa w ust. 9 i 10. Cofnięcie zgody następuje w drodze decyzji administracyjnej.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. z 2022 r. poz. 445) w art. 46 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

- „3) poręczeniach i gwarancjach udzielonych przez Bank Gospodarstwa Krajowego w ramach programów rządowych, Funduszu Gwarancji Płynnościowych, o którym mowa w art. 70 ust. 1 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U.

poz. 568, z późn. zm.⁶⁾), Rządowego Funduszu Mieszkaniowego, o którym mowa w art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 1 października 2021 r. o gwarantowanym kredycie mieszkaniowym (Dz. U. poz. 2133 i 2427), i Funduszu Gwarancji Kryzysowych, o którym mowa w art. 21b ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa (Dz. U. poz. 583, 682, 683, 684 i 830);”.

Art. 8. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2021 r. poz. 2439 i 2447) w art. 54a po wyrazach „oraz kolejnego w 2021 r. dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego, o którym mowa w art. 1 ustawy z dnia 21 stycznia 2021 r. o kolejnym w 2021 r. dodatkowym rocznym świadczeniu pieniężnym dla emerytów i rencistów (Dz. U. poz. 432),” dodaje się wyrazy „oraz świadczenia pieniężnego, o którym mowa w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa (Dz. U. poz. 583),”.

Art. 9. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 1977 i 2120) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 78 w ust. 1 w pkt 3a w lit. g średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. h w brzmieniu:
„h) Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych;”;
- 2) w art. 106 w ust. 3 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
„4) pacjentów włączonych do programów zdrowotnych lub programów polityki zdrowotnej, lub objętych obowiązkowym leczeniem, o którym mowa w art. 40 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi.”.

Art. 10. W ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1108 i 1918 oraz z 2022 r. poz. 583) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 44 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Organ prowadzący postępowanie w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej przesłuchuje wnioskodawcę w celu wyjaśnienia okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, w tym umożliwia mu złożenie dodatkowych wyjaśnień dotyczących niespójności lub sprzeczności w jego oświadczeniach, chyba że zachodzi okoliczność, o której mowa w art. 38 ust. 2 pkt 3.”;
- 2) w art. 110 dodaje się ust. 9 w brzmieniu:
„9. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 5, traci ważność z dniem:
 - 1) upływu okresu, o którym mowa w ust. 6;
 - 2) doręczenia decyzji, o której mowa w art. 109;
 - 3) opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z przeniesieniem do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej na podstawie art. 117b ust. 1.”;
- 3) w art. 111 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:
„Pouczenie może być umieszczone na stronie internetowej urzędu obsługującego Szefa Urzędu w postaci elektronicznej.”;
- 4) w art. 112:
 - a) po ust. 4 dodaje się ust. 4a–4f w brzmieniu:
„4a. Cudzoziemiec korzystający z ochrony czasowej wraz z żądaniem, o którym mowa w ust. 1, składa oświadczenie dotyczące wysokości miesięcznego dochodu rodziny w przeliczeniu na osobę w rodzinie oraz posiadania uprawnienia do korzystania ze świadczeń opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych z tytułu wykonywania pracy lub prowadzenia działalności gospodarczej.
4b. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 4a, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Składający oświadczenie zawiera w nim klauzulę o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.
4c. W przypadku każdorazowej zmiany okoliczności wskazanych w oświadczeniu, o którym mowa w ust. 4a, cudzoziemiec jest zobowiązany do złożenia aktualnego oświadczenia.
4d. W przypadku posiadania przez cudzoziemca korzystającego z ochrony czasowej uprawnienia do korzystania ze świadczeń opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych z tytułu wykonywania pracy lub wykonywania działalności gospodarczej cudzoziemcowi nie zapewnia się opieki medycznej, o której mowa w ust. 1. Przepis stosuje się do członka rodziny objętego tym ubezpieczeniem.

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 695, 1086, 1262, 1478, 1747, 2157 i 2255, z 2021 r. poz. 1535 i 2368 oraz z 2022 r. poz. 64 i 202.

4e. W przypadku gdy wysokość miesięcznego dochodu, o którym mowa w ust. 4a, przypadającego na osobę w rodzinie cudzoziemca objętego ochroną czasową jest wyższa niż wysokość dochodu uprawniającego do świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej określonych w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej cudzoziemcowi i członkom rodziny objętym ochroną czasową pomoc może być udzielona wyłącznie w postaci zakwaterowania, nauki języka polskiego i podstawowych materiałów niezbędnych do nauki tego języka oraz pomocy dydaktycznych dla dzieci korzystających z nauki i opieki w publicznych placówkach, szkołach podstawowych lub szkołach ponadpodstawowych.

4f. Za członków rodziny, o której mowa w ust. 4a, uważa się osoby w rozumieniu art. 6 pkt 14 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej.”,

b) dodaje się ust. 6–16 w brzmieniu:

„6. Cudzoziemcom otrzymującym pomoc w postaci zakwaterowania i wyżywienia przysługują dodatkowo:

- 1) stała pomoc pieniężna na zakup środków czystości i higieny osobistej albo środki czystości i higieny osobistej;
- 2) pomoc w formie nauki języka polskiego i podstawowych materiałów niezbędnych do nauki tego języka;
- 3) pomoce dydaktyczne dla dzieci korzystających z nauki i opieki w publicznych placówkach, szkołach podstawowych lub szkołach ponadpodstawowych;
- 4) finansowanie przejazdów środkami transportu publicznego:
 - a) w celu leczenia lub poddania się szczepieniom ochronnym,
 - b) w innych szczególnie uzasadnionych przypadkach.

7. Wyżywienie, o którym mowa w ust. 1, z którego korzysta małoletnie dziecko cudzoziemca, powinno być dostosowane do jego wieku.

8. W zamian za wyżywienie dziecka do ukończenia przez nie 6 lat lub ucznia szkoły podstawowej lub szkoły ponadpodstawowej przysługuje ekwiwalent pieniężny. Do ekwiwalentu pieniężnego stosuje się odpowiednio przepisy wydane na podstawie art. 86 ust. 1.

9. Cudzoziemca, o którym mowa w ust. 1, korzystającego z pomocy w postaci zakwaterowania, w przypadku gdy pomoc ta jest zapewniana w ośrodku, przyjmuje się do ośrodka na podstawie zaświadczenia, o którym mowa w art. 110 ust. 5, po wpisaniu jego danych osobowych do ewidencji mieszkańców ośrodka.

10. Do ewidencji mieszkańców ośrodka wpisuje się dane osobowe cudzoziemca zawarte w zaświadczeniu, o którym mowa w art. 110 ust. 5, oraz jego płeć.

11. Cudzoziemiec korzystający z pomocy w postaci zakwaterowania i wyżywienia, w przypadku gdy pomoc ta jest zapewniana w ośrodku, przed przyjęciem do ośrodka poddaje się badaniom lekarskim lub zabiegom sanitarnym ciała i odzieży.

12. Szef Urzędu zapewnia przeprowadzenie badań lekarskich i zabiegów sanitarnych ciała i odzieży, o których mowa w ust. 11. Do przeprowadzenia badań lekarskich i zabiegów sanitarnych ciała i odzieży stosuje się odpowiednio przepisy wydane na podstawie art. 81 ust. 5.

13. Do cudzoziemca korzystającego z pomocy w postaci zakwaterowania i wyżywienia, w przypadku gdy pomoc ta jest zapewniana w ośrodku, stosuje się odpowiednio przepisy art. 77, art. 78a, art. 82 ust. 1, art. 82a, art. 82b i przepisy wydane na podstawie art. 82 ust. 2.

14. Cudzoziemiec korzystający z pomocy w postaci zakwaterowania jest obowiązany opuścić miejsce zakwaterowania w następnym dniu po upływie okresu udzielania pomocy, określonego w decyzji o przyznaniu opieki medycznej i pomocy.

15. Do egzekucji obowiązku opuszczenia miejsca zakwaterowania, o którym mowa w ust. 14, stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2022 r. poz. 479), dotyczące obowiązków o charakterze niepieniężnym.

16. Do cudzoziemca korzystającego z ochrony czasowej, któremu wydano zaświadczenie, o którym mowa w art. 110 ust. 5, stosuje się odpowiednio art. 84 ust. 1–3 i przepisy wydane na podstawie art. 84 ust. 4.”;

5) w art. 113 dodaje się ust. 6–10 w brzmieniu:

„6. Jeżeli małoletniemu bez opieki towarzyszy dorosły krewny lub powinowaty, Szef Urzędu we wniosku, o którym mowa w ust. 1, może wskazać jako opiekuna tego krewnego lub powinowatego, jeżeli wyrazi on na to zgodę. W uzasadnionych wypadkach Szef Urzędu może wskazać we wniosku inną osobę, która wyrazi zgodę na pełnienie funkcji opiekuna.

7. Wraz z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, Szef Urzędu może wystąpić z wnioskiem o udzielenie zabezpieczenia, o którym mowa w art. 755 § 1 pkt 4 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, w postaci ustalenia miejsca zamieszkania i roztoczenia pieczy nad małoletnim bez opieki przez osobę, o której mowa w ust. 6, na czas prowadzenia postępowania o ustanowienie opieki.

8. Sąd rozpoznaje sprawę bezzwłocznie, nie później niż w terminie 3 dni od dnia wpływu do sądu wniosku, o którym mowa w ust. 1.

9. W sprawie o ustanowienie opieki sąd orzeka w postępowaniu nieprocesowym po przeprowadzeniu rozprawy. Sąd przesłuchuje kandydata na opiekuna oraz wysłuchuje małoletniego, jeżeli jego rozwój umysłowy, stan zdrowia i stopień dojrzałości na to pozwala, uwzględniając w miarę możliwości jego rozsądne życzenie.

10. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, jeżeli kandydat na opiekuna sprawuje faktyczną pieczę nad małoletnim, a okoliczności sprawy nie budzą wątpliwości co do prawidłowego wykonywania tej pieczy i dobro małoletniego się temu nie sprzeciwia, sąd może ograniczyć postępowanie dowodowe wyłącznie do dowodów z dokumentów i rozpoznać sprawę na posiedzeniu niejawnym.”.

Art. 11. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2022 r. poz. 690) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 9 w ust. 1 w pkt 24 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 25 w brzmieniu:

„25) inicjowanie i realizowanie przedsięwzięć mających na celu dotarcie z informacją o możliwościach skorzystania z form aktywizacji, o których mowa w ustawie, do osób niezarejestrowanych jako bezrobotne lub poszukujące pracy.”;

2) po art. 40 dodaje się art. 40a w brzmieniu:

„Art. 40a. 1. Starosta, na wniosek bezrobotnego, może sfinansować z Funduszu Pracy opłatę pobieraną za postępowanie nostryfikacyjne albo postępowanie, o którym mowa w art. 327 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2022 r. poz. 574, 583, 655, 682 i 807).

2. Bezrobotny składa wniosek o sfinansowanie opłaty, o której mowa w ust. 1, zawierający:

- 1) imię i nazwisko oraz numer PESEL osoby wnioskującej, a w przypadku cudzoziemca numer dokumentu stwierdzającego tożsamość, i adres zamieszkania tej osoby;
- 2) nazwę i adres uczelni prowadzącej postępowanie;
- 3) wysokość opłaty;
- 4) państwo wydania dyplomu objętego postępowaniem;
- 5) uzasadnienie potrzeby udzielenia tej formy pomocy.

3. Starosta po pozytywnym rozpatrzeniu wniosku zawiera z bezrobotnym umowę na sfinansowanie opłaty, o której mowa w ust. 1, określającą w szczególności:

- 1) nazwę, adres oraz numer konta uczelni prowadzącej postępowanie;
- 2) wysokość opłaty;
- 3) sposób dokonania opłaty przez powiatowy urząd pracy na rachunek bankowy uczelni prowadzącej postępowanie;
- 4) zobowiązanie bezrobotnego do powiadomienia powiatowego urzędu pracy o wyniku postępowania i dostarczenia do powiatowego urzędu pracy zaświadczenia, o którym mowa w art. 327 ust. 5 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

4. Bezrobotny zwraca opłatę, o której mowa w ust. 1, dokonaną przez powiatowy urząd pracy na rachunek bankowy uczelni w przypadku:

- 1) przerwania postępowania z winy bezrobotnego;
- 2) niespełnienia warunku, o którym mowa w ust. 3 pkt 4.

5. W przypadku negatywnego rozpatrzenia wniosku o sfinansowanie opłaty, o której mowa w ust. 1, starosta informuje osobę składającą wniosek o przyczynach nieuwzględnienia tego wniosku.

6. Przepisy ust. 1–5 stosuje się do poszukującego pracy.”;

3) w art. 87 w ust. 2 w pkt 1 wyrazy „art. 186 ust. 1 pkt 3, 4, 7 lub 8” zastępuje się wyrazami „art. 186 ust. 1 pkt 3, 4 lub 7–9”;

4) w art. 108 w ust. 1:

a) po pkt 17a dodaje się pkt 17b w brzmieniu:

„17b) opłat, o których mowa w art. 40a;”;

b) po pkt 31a dodaje się pkt 31b i 31c w brzmieniu:

„31b) realizacji przedsięwzięć mających na celu dotarcie z informacją o możliwościach skorzystania z form aktywizacji, o których mowa w ustawie, do osób niezarejestrowanych jako bezrobotne lub poszukujące pracy;

31c) kosztów związanych z organizowaniem giełd pracy i targów pracy w celu prowadzenia pośrednictwa pracy;”;

- 5) w art. 109 w ust. 2m po wyrazach „w ramach KFS” skreśla się przecinek i wyrazy „po wyczerpaniu środków przyznanych w ramach limitów, o których mowa w ust. 2k”.

Art. 12. W ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1923 oraz z 2022 r. poz. 91, 655 i 764) w załączniku do ustawy w części III w ust. 2 w kolumnie 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

- „1) zezwolenie, o którym mowa w art. 160 pkt 4, 5 lub 6, art. 176 i art. 186 ust. 1 pkt 8 i 9 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach”.

Art. 13. W ustawie z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności (Dz. U. z 2021 r. poz. 510, z późn. zm.⁷⁾) w art. 8 w pkt 24a lit. d otrzymuje brzmienie:

- „d) UKR – w przypadku osoby, której nadano numer PESEL na podstawie art. 4 ustawy z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa;”.

Art. 14. W ustawie z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia (Dz. U. z 2021 r. poz. 666 i 1292 oraz z 2022 r. poz. 655) w art. 4 w ust. 3 w pkt 1 po lit. ga dodaje się lit. gb w brzmieniu:

- „gb) status cudzoziemca, o którym mowa w art. 8 pkt 24a ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności (Dz. U. z 2021 r. poz. 510, z późn. zm.⁸⁾);”.

Art. 15. W ustawie z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej (Dz. U. z 2022 r. poz. 551 i 583) w art. 35a:

- 1) po ust. 17 dodaje się ust. 17a i 17b w brzmieniu:

„17a. Zgody, o której mowa w ust. 14 i 16, nie udziela się w przypadku braku wyodrębnienia podmiotów leczniczych przeznaczonych do udzielania świadczeń zdrowotnych pacjentom chorym na COVID-19, z wyjątkiem sytuacji, o której mowa w ust. 17b.

17b. W przypadku wniosków o wydanie zgody, o której mowa w ust. 14 i 16, złożonych i nierozpatrzonej przed dniem zniesienia wyodrębniania podmiotów leczniczych przeznaczonych do udzielania świadczeń zdrowotnych pacjentom chorym na COVID-19, minister właściwy do spraw zdrowia może wydać zgodę, o której mowa w ust. 14 i 16, łącznie ze zgodą na wykonywanie zawodu poza podmiotem leczniczym przeznaczonym do udzielania świadczeń zdrowotnych pacjentom chorym na COVID-19. Przepisy ust. 21 stosuje się odpowiednio.”;

- 2) w ust. 21 dodaje się zdanie czwarte w brzmieniu:

„Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.”;

- 3) w ust. 21a dodaje się zdanie trzecie, czwarte i piąte w brzmieniu:

„Pielęgniarka lub położna zgłasza ministrowi właściwemu do spraw zdrowia, w jakim podmiocie leczniczym i na jaki okres została zatrudniona, w terminie 7 dni od dnia rozpoczęcia udzielania świadczeń zdrowotnych w tym podmiocie. Brak dokonania zgłoszenia może stanowić podstawę do cofnięcia zgody, o której mowa w ust. 14 i 16. Cofnięcie zgody następuje w drodze decyzji administracyjnej.”;

- 4) po ust. 21a dodaje się ust. 21b i 21c w brzmieniu:

„21b. Pielęgniarka lub położna, posiadająca warunkowe prawo wykonywania zawodu, o którym mowa w ust. 18, może wykonywać zawód poza podmiotem leczniczym przeznaczonym do udzielania świadczeń zdrowotnych pacjentom chorym na COVID-19 bez zgody, o której mowa w ust. 21, w przypadku:

- 1) zniesienia stanu zagrożenia epidemicznego oraz zniesienia stanu epidemii lub
- 2) braku wyodrębnienia podmiotów leczniczych przeznaczonych do udzielania świadczeń zdrowotnych pacjentom chorym na COVID-19.

21c. Pielęgniarka albo położna, o której mowa w ust. 21b, zgłasza ministrowi właściwemu do spraw zdrowia, w jakim podmiocie leczniczym i na jaki okres został zatrudniony, w terminie 7 dni od dnia rozpoczęcia udzielania

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 1000, 1641 i 1978 oraz z 2022 r. poz. 350, 583 i 655.

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 1000, 1641 i 1978 oraz z 2022 r. poz. 350, 583, 655 i 830.

świadczeń zdrowotnych w tym podmiocie. Brak dokonania zgłoszenia może stanowić podstawę do cofnięcia zgody, o której mowa w ust. 14 i 16. Cofnięcie zgody następuje w drodze decyzji administracyjnej.”.

Art. 16. W ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o języku migowym i innych środkach komunikowania się (Dz. U. z 2017 r. poz. 1824 oraz z 2022 r. poz. 583) w art. 18 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Osoby, o których mowa w:

- 1) art. 2 ust. 1 – mogą korzystać z wybranej przez siebie formy szkolenia PJM, SJM, SKOGN lub tłumacza-przewodnika;
- 2) art. 2 ust. 1 pkt 1 – mogą korzystać z wybranej przez siebie formy szkolenia z języka polskiego.”.

Art. 17. W ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2021 r. poz. 2354 oraz z 2022 r. poz. 91 i 583) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 9 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W postępowaniach w sprawach uregulowanych w ustawie prowadzonych przez ministra właściwego do spraw zagranicznych, z wyłączeniem spraw, o których mowa w art. 66 ust. 4 i art. 79a, pisma doręcza się za pośrednictwem konsula. Za równorzędne z doręczeniem oryginału uznaje się doręczenie wydruku jego odwzorowania cyfrowego, opatrzonego pieczęcią imienną i podpisem konsula.”;

- 2) w art. 66 ust. 1b i 1c otrzymują brzmienie:

„1b. Wniosek o wydanie wizy przez ministra właściwego do spraw zagranicznych w przypadku, o którym mowa w ust. 1a, cudzoziemiec składa za pośrednictwem konsula.

1c. Wniosek złożony bezpośrednio do ministra właściwego do spraw zagranicznych w przypadku, o którym mowa w ust. 1a, zwraca się cudzoziemcowi z informacją o właściwym trybie złożenia wniosku.”;

- 3) art. 66a otrzymuje brzmienie:

„Art. 66a. W przypadku, o którym mowa w art. 66 ust. 1a, czynności, o których mowa w art. 19 ust. 3 Wspólnotowego Kodeksu Wizowego, minister właściwy do spraw zagranicznych realizuje za pośrednictwem konsula, o którym mowa w art. 66 ust. 1b.”;

- 4) art. 74b otrzymuje brzmienie:

„Art. 74b. Jeżeli w toku rozpatrywania przez ministra właściwego do spraw zagranicznych wniosku o wydanie wizy krajowej lub wizy Schengen albo wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, w przypadku, o którym mowa w art. 66 ust. 1a, zachodzi konieczność przeprowadzenia z cudzoziemcem rozmowy, o której mowa w art. 21 ust. 8 Wspólnotowego Kodeksu Wizowego, minister właściwy do spraw zagranicznych może polecić przeprowadzenie takiej rozmowy konsulowi, o którym mowa w art. 66 ust. 1b.”;

- 5) w art. 76 ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1a, wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy składa się za pośrednictwem konsula, o którym mowa w art. 66 ust. 1b, jeżeli decyzja ministra właściwego do spraw zagranicznych została wydana w warunkach, o których mowa w art. 66 ust. 1a.”;

- 6) w art. 77 ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Przyjęcie przez ministra właściwego do spraw zagranicznych wniosku o wydanie wizy krajowej w przypadku, o którym mowa w art. 66 ust. 1a, odnotowuje w dokumencie podróży cudzoziemca konsul, o którym mowa w art. 66 ust. 1b.”;

- 7) w art. 77b:

- a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Opłaty, o których mowa w ust. 1, są pobierane w wysokości odpowiadającej opłacie konsularnej za wydanie wizy określonej dla indywidualnego przypadku.”;

- b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. W przypadku, o którym mowa w art. 66 ust. 1a, opłaty, o których mowa w ust. 1, pobiera konsul, o którym mowa w art. 66 ust. 1b. Do pobierania oraz zwrotu opłat w tym przypadku stosuje się przepisy ustawy z dnia 25 czerwca 2015 r. – Prawo konsularne.”;

- 8) w art. 78 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Czynności, o których mowa w ust. 1 i 2, w odniesieniu do wiz wydanych przez ministra właściwego do spraw zagranicznych, z wyjątkiem wiz, o których mowa w art. 66 ust. 4, i wiz wydawanych w warunkach, o których mowa w art. 66 ust. 1a, wykonuje konsul, o którym mowa w art. 66 ust. 1b.

4. Czynności, o których mowa w art. 27 i art. 29 Wspólnotowego Kodeksu Wizowego, w odniesieniu do wiz wydanych przez ministra właściwego do spraw zagranicznych w przypadkach, o których mowa w art. 66 ust. 1a, wykonuje konsul, o którym mowa w art. 66 ust. 1b.”;

- 9) w art. 79 ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. Czynności, o których mowa w ust. 1 i 2, w odniesieniu do wiz wydanych przez ministra właściwego do spraw zagranicznych, z wyjątkiem wiz, o których mowa w art. 66 ust. 4, i wiz wydawanych w przypadkach, o których mowa w art. 66 ust. 1a, wykonuje konsul, o którym mowa w art. 66 ust. 1b.

6. Czynności, o których mowa w art. 28 Wspólnotowego Kodeksu Wizowego, w odniesieniu do wiz wydanych przez ministra właściwego do spraw zagranicznych w przypadkach, o których mowa w art. 66 ust. 1a, wykonuje konsul, o którym mowa w art. 66 ust. 1b.”;

- 10) po art. 79 dodaje się art. 79a w brzmieniu:

„Art. 79a. 1. Poza przypadkiem, o którym mowa w art. 66 ust. 1a, wizę krajową może wydać albo odmówić jej wydania minister właściwy do spraw zagranicznych, jeżeli:

- 1) cudzoziemiec ubiegający się o wydanie wizy krajowej spełnia łącznie następujące warunki:
 - a) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - b) złożył wniosek o wydanie wizy krajowej do ministra właściwego do spraw zagranicznych w okresie określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 6,
 - c) posiada obywatelstwo państwa określonego w przepisach wydanych na podstawie ust. 6;
- 2) zostały spełnione dodatkowe warunki zapewniające możliwość złożenia wniosku o wydanie wizy krajowej do ministra właściwego do spraw zagranicznych w czasie pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w przypadku, gdy takie warunki zostały określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 6.

2. W postępowaniu w sprawie wydania wizy krajowej w przypadku, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw zagranicznych może korzystać z pomocy przedsiębiorcy, który prowadzi działalność obejmującą czynności, których dokonują usługodawcy zewnętrzni, o których mowa w art. 43 Wspólnotowego Kodeksu Wizowego.

3. Do zamówień publicznych niezbędnych do zapewnienia pomocy przedsiębiorcy, o którym mowa w ust. 2, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1129, 1598, 2054 i 2269 oraz z 2022 r. poz. 25).

4. Minister właściwy do spraw zagranicznych w terminie miesiąca od końca miesiąca, w którym udzielono zamówienia, o którym mowa w ust. 3, zamieszcza w Biuletynie Zamówień Publicznych informację o udzieleniu zamówienia, podając:

- 1) adres siedziby urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw zagranicznych;
- 2) datę i miejsce zawarcia umowy lub informację o zawarciu umowy o zawarciu umowy drogą elektroniczną;
- 3) opis przedmiotu umowy;
- 4) cenę;
- 5) wskazanie okoliczności faktycznych uzasadniających udzielenie zamówienia bez zastosowania przepisów ustawy – Prawo zamówień publicznych;
- 6) nazwę (firmę) podmiotu albo imię i nazwisko osoby, z którymi została zawarta umowa.

5. Jeżeli minister właściwy do spraw zagranicznych korzysta z pomocy przedsiębiorcy, o którym mowa w ust. 2, ten przedsiębiorca dokonuje w postępowaniu w sprawie wydania wizy krajowej w przypadku, o którym mowa w ust. 1, czynności w zakresie określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 6. W takim przypadku nadzór nad dokonywaniem tych czynności sprawują pracownicy urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw zagranicznych. Czynności przedsiębiorcy, o którym mowa w ust. 2, wykonuje z upoważnienia ministra właściwego do spraw zagranicznych.

6. Minister właściwy do spraw zagranicznych może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) okres lub okresy, w których cudzoziemcy przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej mogą składać wnioski do ministra właściwego do spraw zagranicznych o wydanie wiz krajowych;
- 2) państwa, których obywatele przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej mogą składać wnioski do ministra właściwego do spraw zagranicznych o wydanie wiz krajowych.

7. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 6, minister właściwy może również określić:

- 1) dodatkowe warunki, w szczególności dotyczące celów wydawania wiz krajowych, o których mowa w art. 60 ust. 1, po spełnieniu których cudzoziemcy przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej mogą składać wnioski do ministra właściwego do spraw zagranicznych o wydanie wiz krajowych;
- 2) zakres czynności, jakie przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 2, może dokonywać w postępowaniu w sprawie wydania wizy krajowej w przypadku, o którym mowa w ust. 1.

8. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 6, minister właściwy do spraw zagranicznych uwzględnia:

- 1) konieczność zapewnienia sprawnej obsługi cudzoziemców w warunkach braku możliwości albo znacznego ograniczenia możliwości wydawania wiz krajowych przez konsulów w jednym lub większej liczbie państw na skutek zdarzeń nagłych jak działania wojenne, klęska żywiołowa czy ograniczenie liczebności personelu urzędów konsularnych na skutek działań organów władzy publicznej tych państw;
- 2) liczbę wydawanych wcześniej wiz krajowych w państwie lub państwach, o których mowa w pkt 1;
- 3) znaczenie możliwości wydawania wiz krajowych określonym cudzoziemcom, którzy przebywają na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dla interesu Rzeczypospolitej Polskiej;
- 4) sytuację faktyczną i prawną cudzoziemców, którzy przebywają na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i którzy nie mogą powrócić do państwa, którego są obywatelami w celu ubiegania się o wydanie wizy krajowej;
- 5) konieczność zapewnienia sprawności postępowania i efektywnego nadzoru nad wykonywaniem czynności przez przedsiębiorcę, o którym mowa w ust. 2.”;

11) w art. 186:

a) w ust. 1:

- w pkt 8 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyraz „lub”,
- dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) bezpośrednio przed złożeniem wniosku o udzielenie tego zezwolenia przebywał na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy krajowej wydanej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 23, i posiada obywatelstwo określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 5.”;

b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Minister właściwy do spraw wewnętrznych może określić, w drodze rozporządzenia, obywatelstwa, których posiadanie uprawnia do ubiegania się o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 9, uwzględniając potrzeby polskiej polityki migracyjnej.”;

12) w art. 190 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) 3 lat – jednorazowo, w przypadku, o którym mowa w art. 186 ust. 1 pkt 9.”;

13) w art. 191 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) art. 100 ust. 1 pkt 6 i 7 – w przypadku, o którym mowa w art. 186 ust. 1 pkt 3, 4, 6–9.”;

14) w art. 236 pkt 1b otrzymuje brzmienie:

„1b) wydania karty pobytu cudzoziemcowi, któremu udzielono zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 186 ust. 1 pkt 8 lub 9.”;

15) w art. 252 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 186 ust. 1 pkt 9.”;

16) w art. 258 w ust. 1 po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) wydano decyzję o cofnięciu mu zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 186 ust. 1 pkt 9.”;

17) po art. 335 dodaje się art. 335a w brzmieniu:

„Art. 335a. 1. Komendant Główny Straży Granicznej może zapewnić pomoc w utrzymaniu i reintegracji cudzoziemca w państwie, do którego cudzoziemiec ten powrócił, zwaną dalej „pomocą w reintegracji”, w przypadku gdy:

- 1) cudzoziemcowi została udzielona pomoc w dobrowolnym powrocie;
- 2) cudzoziemiec opuścił terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w terminie dobrowolnego wyjazdu określonym w decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu;
- 3) wobec cudzoziemca została przymusowo wykonana decyzja o zobowiązaniu go do powrotu.

2. Pomoc w reintegracji można zapewnić na wniosek cudzoziemca.

3. Pomoc w reintegracji może być zapewniona temu samemu cudzoziemcowi tylko jeden raz, bez względu na zakres świadczeń obejmujących pomoc już zapewnioną.

4. Komendant Główny Straży Granicznej może zlecić realizację świadczeń z zakresu pomocy w reintegracji podmiotowi, o którym mowa w art. 334 ust. 1.

5. Szczegółowy zakres i tryb realizacji świadczeń z zakresu pomocy w reintegracji określa umowa zawarta przez Komendanta Głównego Straży Granicznej z podmiotem, o którym mowa w art. 334 ust. 1.

6. Podmiot, któremu Komendant Główny Straży Granicznej zlecił realizację świadczeń z zakresu pomocy w reintegracji, określa zakres świadczeń udzielanych cudzoziemcowi.

7. Koszty związane z finansowaniem pomocy w reintegracji są pokrywane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych, ze środków będących w dyspozycji Komendanta Głównego Straży Granicznej.”;

18) w art. 450 ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Dane przetwarzane w krajowym zbiorze rejestrów, ewidencji i wykazu w sprawach cudzoziemców, o których mowa w art. 449 ust. 2 pkt 19, udostępnia się Narodowemu Funduszowi Zdrowia oraz Głównemu Urzędowi Statystycznemu.”.

Art. 18. W ustawie z dnia 15 września 2017 r. o Narodowym Instytucie Wolności – Centrum Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego (Dz. U. z 2022 r. poz. 393) w art. 46 w ust. 1:

- 1) we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „wynosi 610 780 000 zł” zastępuje się wyrazami „wynosi 641 780 000 zł”;
- 2) pkt 6 otrzymuje brzmienie:
„6) 2022 – 193 000 000 zł”.

Art. 19. W ustawie z dnia 22 listopada 2018 r. o dokumentach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1660 i 1997 oraz z 2022 r. poz. 350 i 655) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 w ust. 2:

- a) w pkt 5 wyrazy „art. 226” zastępuje się wyrazami „art. 226 pkt 1–3 i 5”,
- b) w pkt 9 skreśla się wyrazy „art. 55 ust. 1 oraz”,
- c) po pkt 9 dodaje się pkt 9a w brzmieniu:

„9a) tymczasowe zaświadczenie tożsamości cudzoziemca wydawane przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców”;

2) w art. 73 w ust. 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w przypadku dokumentów publicznych kategorii pierwszej i drugiej, z wyłączeniem dowodów rejestracyjnych pojazdów, o których mowa w art. 73 ust. 3 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, kart pojazdów, o których mowa w art. 77 tej ustawy, dokumentów podróży przewidzianych w Konwencji dotyczącej statusu uchodźców, sporządzonej w Genewie dnia 28 lipca 1951 r. (Dz. U. z 1991 r. poz. 515 i 516), o których mowa w art. 89i ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, oraz polskich dokumentów podróży dla cudzoziemca, o których mowa w art. 226 pkt 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach – trzech lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy”;

b) w pkt 4 dodaje się średnik i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

- „5) w przypadku dokumentów podróży przewidzianych w Konwencji dotyczącej statusu uchodźców, sporządzonej w Genewie dnia 28 lipca 1951 r., o których mowa w art. 89i ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, oraz polskich dokumentów podróży dla cudzoziemca, o których mowa w art. 226 pkt 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach – do dnia 31 marca 2023 r.”.

Art. 20. W ustawie z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 2095, z późn. zm.⁹⁾) uchyla się art. 15z⁸ i art. 15zzu.

Art. 21. W ustawie z dnia 23 marca 2022 r. o szczególnych regulacjach w zakresie transportu i gospodarki morskiej w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium Ukrainy (Dz. U. poz. 684) w art. 13 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do dnia 31 grudnia 2022 r., w przypadku wystąpienia przez okres dłuższy niż 7 dni okoliczności uniemożliwiających wykonywanie przewozów drogowych osób przez zagranicznego przewoźnika drogowego, z którym zawarto umowę o wspólnym prowadzeniu linii regularnej w międzynarodowym transporcie drogowym, o której mowa w art. 22 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, mającego siedzibę na terytorium Ukrainy, zwanego dalej „partnerem zagranicznym”, na podstawie zezwolenia na wykonywanie przewozów regularnych osób w międzynarodowym transporcie drogowym, Główny Inspektor Transportu Drogowego na wniosek przewoźnika drogowego, który zawarł umowę z tym partnerem zagranicznym, wydaje, w terminie 14 dni od dnia doręczenia wniosku, decyzję administracyjną w sprawie odstąpienia od warunków określonych w tym zezwoleniu przez wskazanie nowego partnera zagranicznego, określonego przez tego przewoźnika.”.

Art. 22. Jednostka samorządu terytorialnego, związek jednostek samorządu terytorialnego lub związek metropolitalny mogą zbierać ofiary w gotówce lub w naturze, w celu pomocy obywatelom Ukrainy lub społeczności lokalnym lub regionalnym w Ukrainie. Do zbierania tych ofiar nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 14 marca 2014 r. o zasadach prowadzenia zbiorów publicznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1672).

Art. 23. 1. W okresie 18 miesięcy od dnia 24 lutego 2022 r. pracownika samorządowego, o którym mowa w ustawie z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 530), można tymczasowo przenieść, za jego zgodą, do wykonywania innej pracy w tej samej lub innej miejscowości, jeżeli nie narusza to ważnego interesu jednostki, która dotychczas zatrudniała pracownika samorządowego, oraz przemawiają za tym ważne potrzeby po stronie jednostki przejmującej w zakresie realizacji zadań określonych w ustawie.

2. Przeniesienia dokonuje się w drodze porozumienia jednostek, o których mowa w ust. 1, zawierającego w szczególności:

- 1) wskazanie podstawy prawnej przeniesienia;
- 2) dane pracownika i jego kwalifikacje oraz dotychczasowe stanowisko pracy;
- 3) określenie nowego stanowiska pracy;
- 4) określenie daty, z jaką nastąpi przeniesienie, rozpoczęcie i zakończenie świadczenia pracy;
- 5) informacje o wynagrodzeniu, w wysokości nie niższej niż dotychczasowe;
- 6) oświadczenie, że przeniesienie nie narusza ważnego interesu jednostki, która dotychczas zatrudniała pracownika;
- 7) wskazanie potrzeb jednostki przyjmującej uzasadniających przeniesienie;
- 8) określenie zasad odpowiedzialności jednostki, która dotychczas zatrudniała pracownika, i jednostki przyjmującej za zobowiązania wynikające ze stosunku pracy.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do pracowników placówek opiekuńczo-wychowawczych, regionalnych placówek opiekuńczo-terapeutycznych oraz interwencyjnych ośrodków preadopcyjnych.

Art. 24. 1. Organy administracji publicznej, jednostki podległe lub nadzorowane przez organy administracji publicznej, jednostki sektora finansów publicznych oraz inne organy władzy publicznej lub podmioty publiczne w rozumieniu art. 4 pkt 2–4 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1129, 1598, 2054 i 2269 oraz z 2022 r. poz. 25), w okresie 18 miesięcy od dnia 24 lutego 2022 r. mogą tymczasowo przenieść pracownika, za jego

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 2120, 2133, 2262, 2269, 2317, 2368 i 2459 oraz z 2022 r. poz. 202, 218 i 655.

zgoda, do wykonywania innej pracy w tej samej lub innej miejscowości, jeżeli nie narusza to ważnego interesu jednostki, która dotychczas zatrudniała pracownika, oraz przemawiają za tym ważne potrzeby po stronie jednostki przejmującej w zakresie zadań określonych w ustawie.

2. Przepisy art. 23 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 25. Organy administracji publicznej, jednostki podległe lub nadzorowane przez organy administracji publicznej, jednostki sektora finansów publicznych oraz inne organy władzy publicznej lub podmioty publiczne w rozumieniu art. 4 pkt 2–4 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych, w okresie 18 miesięcy od dnia 24 lutego 2022 r. mogą, na czas określony, zwolnić z obowiązku świadczenia pracy pracownika, który na wniosek pracodawcy wyraził zgodę na udzielanie pomocy, w ramach wolontariatu, organom administracji publicznej, jednostkom podległym lub nadzorowanym przez organy administracji publicznej, jednostkom sektora finansów publicznych oraz innym organom władzy publicznej lub podmiotom publicznym w rozumieniu art. 4 pkt 2–4 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych realizującym zadania określone w niniejszej ustawie.

Art. 26. W okresie 18 miesięcy od dnia 24 lutego 2022 r. organ administracji publicznej, w tym organ jednostki samorządu terytorialnego, może upoważniać, na piśmie utrwalonym w postaci papierowej lub elektronicznej, pracowników oraz osoby, o których mowa w art. 23–25, do wykonywania czynności wynikających z niniejszej ustawy oraz ustawy zmienianej w art. 1, w tym do załatwiania spraw w rozumieniu art. 268a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, 1491 i 2052) oraz do wykonywania czynności wynikających z art. 10 ust. 1 pkt 10 ustawy zmienianej w art. 13. Upoważnienie wydaje się na czas określony, nieprzekraczający terminu określonego w zdaniu poprzedzającym.

Art. 27. 1. W terminie do 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy, do obiektów budowlanych, o których mowa w art. 12a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, tymczasowo wykorzystywanych w dniu wejścia w życie ustawy na potrzeby zamieszkania zbiorowego nie jest wymagane uzyskanie pozytywnej opinii, o której mowa w art. 12a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1.

2. Do obiektów budowlanych, o których mowa w ust. 1, wniosek, o którym mowa w art. 12a ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, składa się w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 28. W przypadku gdy obywatel Ukrainy przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, nie mógł złożyć przed dniem 1 kwietnia 2022 r. wniosku o ustalenie prawa do świadczenia, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 1, i złoży go do dnia 30 kwietnia 2022 r., prawo do tego świadczenia ustala się począwszy od 1 marca 2022 r., o ile obywatel ten oraz dziecko, na które ubiega się o świadczenie, zostali wpisani, do dnia 31 marca 2022 r., do rejestru, o którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 29. Przepisu art. 33a ustawy zmienianej w art. 1 nie stosuje się do postępowań o udzielenie zamówień publicznych wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie art. 1 pkt 24 niniejszej ustawy.

Art. 30. Przepis art. 52zf ust. 3 ustawy zmienianej w art. 3 stosuje się do darowizn przekazanych w okresie od dnia 24 lutego 2022 r. do dnia 31 grudnia 2022 r.

Art. 31. W roku 2022 środki finansowe przyznane na podstawie art. 71a ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach służących realizacji ustawy budżetowej na rok 2021 (Dz. U. poz. 2400 oraz z 2021 r. poz. 1104 i 1901) mogą być przeznaczone przez uczelnie publiczne oraz uczelnie uprawnione do finansowania na zasadach określonych dla uczelni publicznych również na realizację zadań, o których mowa w art. 365 pkt 1 lit. a–c, pkt 2 lit. a–d oraz pkt 4 lit. a i b ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2022 r. poz. 574, 583, 655, 682 i 807).

Art. 32. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 13 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do czasu wydania nowych przepisów wykonawczych, nie dłużej jednak niż przez 1 miesiąc od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 33. Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z mocą od dnia 24 lutego 2022 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 12, pkt 21 lit. b i art. 7, które wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia;
- 2) art. 1 pkt 22, 24, pkt 26 lit. a i c, pkt 42 lit. b, pkt 44, art. 10, art. 11 pkt 3, art. 12, art. 17 pkt 1–14, 17 i 18 oraz art. 19–21, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia;
- 3) art. 1 pkt 29, który wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z mocą od dnia 1 kwietnia 2022 r.;

- 4) art. 1 pkt 38 w zakresie art. 66a ust. 3–7 i 9–12, który wchodzi w życie po upływie 2 dni od dnia ogłoszenia;
- 5) art. 17 pkt 15 i 16, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2023 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Duda*